

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
 Nr. 3, dd. 11 oktober 1984.
 Verantw. Uitg.: Paul Bijmens
 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
 Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenraad van Leuven. Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de combatieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons er tegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

EN VERDER

Studentenvertegenwoordiging	1
Lezers	2
Interview Pacere	3
Kortgelezen	4
Martens	4-5
ACCO	6
Van Dale kollege	6
Rekencentrum	7
Straatmus bedreigd	7
Luc Van Acker	8
Namibië	8
Anatomie	8
VRG & politisering	9
Het Zwarte Orkest	10
Huurprijzen & Alma-bonnetjes	10
ISOL	11
Ad Valvas	11

Wie vertegenwoordigt wat?

De eerste Akademische Raad van dit schooljaar is voor de studenten niet probleemloos verlopen. Op de vier zetels voorbehouden aan een studentenvertegenwoordiging zaten slechts twee studenten: Rudi Lanssens voor de ASR (Algemene Studentenraad) en Jef De Brabandere, namens de KrUL (Kring Unie Leuven). De voor-geschiedenis is echter kompleks en vergt volgende omstandige uitleg.

Zoals jaarlijks had de kringraad van de ASR in mei 4 vakatures uitgeschreven voor de vier studentenmandaten op de Akademische Raad. Hiervan zijn er twee bestemd voor studenten Humane Wetenschappen en twee voor studenten Positieve Wetenschappen. Twee kandidaten werden toen reeds verkozen. Peter Mostrey (Wina) voor positieve en Rudi Lanssens (Germania) voor humane wetenschappen. Andere kandidaten kwamen toen niet opdagen. Daarom zijn trouwens in vorige Veto twee vakatures verschenen.

Nochtans begon rond die tijd ook geruchten de ronde te doen als zou de pas ontstane Kring Unie Leuven ook minstens één mandaat voor zich opeisen.

Deze geruchten werden vorige woensdag formeel bevestigd langs verschillende wegen: niet alleen uit de mond van enkele pressessen van KrUL-kringen kon men horen dat de KrUL minstens een mandaat op Akademische Raad vroeg. Ook de voorzitter van studentenaangelegenheden, Sabbe, liet zich niet onbetuigd: hij weigerde formeel aan de kringraad de vier uitnodigingen en de vergezellende dossiers voor de Akademische Raad van maandag 8 oktober te overhandigen.

Sabbetage?

Dit laatste komt men op kringraad pas vrijdagmorgen te weten: ongerust over het uitblijven van de dossiers belt men naar Sabbe's sekretaresse. Deze zegt de dossiers maar te zullen bezorgen als de namen van vier studentenvertegenwoordigers bekend zijn.

Hierop vragen de twee reeds bekende studentenvertegenwoordigers (Rudi en Peter) vrijdagmiddag een onderhoud aan met Sabbe. Deze bevestigt de voorwaarde voor het vrijgeven van de dossiers, met dien verstande dat uit de samenstelling van de studentendelegatie moet blijken dat de ASR met de KrUL tot een akkoord is gekomen.

Konkreet betekent dit dat de KrUL een mandaat moet krijgen in de studentenfractie. Immers, op de vraag of vier ASR-mensen toegelaten zullen worden tot de vergadering, stuit men op een kordaat "neen". Daarmee zit de kringraad in de tang: ofwel een mandaat afstaan zonder meer, wat indruist tegen elke logica (zie redaktioneel), ofwel op het principiële standpunt blijven en eventueel de studentenvertegenwoordiging in de Akademische Raad voorlopig opgeven.

Nog later diezelfde vrijdag worden enkele KrUL'ers vanwege de ASR

Krulix

Sabbetagus

Asrterix

gekontakteerd door Bart De Moor. Deze laatste is uitdrukkend studentenvertegenwoordiger op de Akademische Raad en treedt op als onderhandelaar vanwege de ASR. De afspraak wordt gemaakt dat beide partijen mekaar zondagavond zullen ontmoeten.

Twee maten en twee gewichten

Op de algemene vergadering van kringraad van vrijdagavond zijn 17 kringen aanwezig. Unaniem wordt er geopteerd voor een compromisvoorstel: kringraad is bereid onder bepaalde voorwaarden een mandaat "af te staan".

De vertegenwoordigers van de 17 kringen zijn het erover eens dat de KrUL dergelijk mandaat alleen kan opeisen op numerieke argumenten: namelijk de KrUL-kringen groeperen ongeveer 8000 studenten. Nochtans is een inhoudelijke representativiteit veel belangrijker (zie redaktioneel).

Om deze inhoudelijke werking van de studentenvertegenwoordiging vei-

lig te stellen, wordt als voorwaarde gesteld, dat de mandaris van de KrUL aktief moet deelnemen aan de voorbereidingen van de Akademische Raad en aan de bespreking van de topics op de tweewekelijkse kringraad.

Tevens suggereert de kringraad in haar kompromisvoorstel een mogelijke kandidaat van een KrUL-kring uit humane wetenschappen. Bovendien wordt Bart De Moor aangeduid als voorlopig vervanger van de nog te kiezen studentenvertegenwoordiger van positieve wetenschappen.

Onderhandelingen

Zondagavond pakt Bart De Moor op een KrUL-vergadering uit met de kompromisvoorstellen van de kringraad. Hoewel de KrUL-aanvankelijk van plan is zonder meer twee mandaten op te eisen, toch zien zij hier na diskussie van af en stellen zij zich tevreden met één mandaat. Wel vragen zij — begrijpe wie (nog) begrijpen kan — dat een andere KrUL-kandidaat op de kringraad zou worden verkozen.

Inkonsekwentie

Tot grote konsternatie van enkele kringmedewerkers maandagmorgen op kringraad, blijkt de KrUL Jef De Brabandere als studentenvertegenwoordiger te hebben aangeduid. Deze studeert Landbouw, vertegenwoordigde vorig jaar Landbouw op de kringraad en beweert "door KrUL-medewerkers persoonlijk te zijn aangezocht vanwege zijn grote kompetentie in de problematiek van de Akademische Raad".

Zoals geweten behoort Landbouw tot de positieve wetenschappen. Van de positieve wetenschappen ressorteren er negen fakulteitskringen onder de Algemene Studentenraad en slechts twee onder de KrUL.

Vermits de KrUL alleen het numerieke argument gebruikt als basis voor het opeisen van een mandaat, zou het konsekwent zijn om dan ook iemand aan te duiden uit de numeriek sterkst vertegenwoordigde richting binnen de KrUL: de humane wetenschappen. Door dus iemand van positieve wetenschappen aan te duiden, verklaart de

KrUL meteen het enige argument waarop ze zich beroept voor een mandaat, als ongeldig. Een klassiek voorbeeld van meten met twee maten en twee gewichten?

Nota van de kringraad

Maandagvoormiddag brengt Bart De Moor verslag uit op het kantoor van kringraad. Daar besluit men de vertegenwoordiger van de KrUL op basis van hun eigen logica te wraken. Om 11.30 uur stellen Bart De Moor en Peter Mostrey dan ook op het kantoor van Sabbe dat er een akkoord is, dat maar voorlopig kan zijn. Nog altijd krijgen ze de dossiers niet. Bovendien wenst Sabbe Bart De Moor niet te erkennen als plaatsvervangend vertegenwoordiger. Op kringraad wordt daarop een nota geschreven waarin wordt uitgelegd waarom de vertegenwoordiger van de KrUL geraakt wordt en waarin wordt gevraagd dat, gezien het feit dat de akademische raad van boven af heeft beslist dat er een mandaat moet gegeven worden aan de KrUL, zij logisch dient te blijven in haar beslissing. De vertegenwoordiger vanwege de KrUL moet dus uit humane wetenschappen komen.

Ondertussen valt Peter Mostrey weg uit de delegatie wegens plotsie ziekte.

Maandag in de late namiddag laat Sabbe Rudi Lanssens en Jef De Brabandere voorlopig toe tot de vergadering van de akademische raad voor wat betreft de gehele kwestie. Hij legt een nota voor waarin het heet dat er een akkoord bereikt is. Lanssens en De Brabandere mogen blijven op de vergadering als officieel erkende leden. Eerstgenoemde dient daarop de nota van kringraad in. Deze wordt echter niet behandeld en de kwestie wordt nogal vlug van de hand gedaan met de mededeling dat de studenten zelf een oplossing moeten zoeken.

In afwachting daarvan zullen de vertegenwoordigers aanvaard worden.

Lanssens en de De Brabandere krijgen hun dossiers om kwart na vijf precies. De vergadering is juist één kwartier bezig. Volgende keer beter? BDM, RL

Akademische werkloosheid op TV

De heuglijke tijden waarin men met een humanioradiploma overal werk vond, zijn helaas voorbij. Zelfs één of meerdere universitaire diploma's openen niet noodzakelijk de poort tot de arbeidsmarkt. Ongetwijfeld een gegeven dat de nodige aandacht verdient.

Dit dacht ook de Panorama-ploeg van de BRT. De student die dan ook de beschikking heeft over een televisie kan donderdag 11 oktober kijken naar een uitzending over dit thema. Zij die niet de gelukkige eigenaar zijn van zo'n toestel kunnen hun honger stillen met een zeer uitgebreide en interessante brochure van de Dienst Studietoeladvies.

(T.B.C.)

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het Veto-redaktiesekretariaat, 's Meiersstraat 5 te Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Cyclisch wortelrot

Er is een nieuw blad opgedoken in het Leuvense. 'Faze' is de driewekelijkse publicatie van de KrUL. Bij een oppervlakkig doorbladeren ziet het er allemaal wel netjes uit, maar via grondige lektuur zou je eerder besluiten dat op de anale, genitale en orale fase, deze 'Faze' volgt, waarmee ik vanzelfsprekend niet de KrUL als dusdanig viseer, maar wel voornoemde publicatie.

Het begint al met het 'REDAKSIONEEL' van eindredacteur Jan Beddegenoots. Volgens hem is 'Faze' het "antwoord" op "de noodzaak aan de oprichting van een open communicatiekanaal voor Leuvense studenten van alle disciplines". Vooral "in deze tijd waar "komplexiteit een hoofdkenmerk van is", zouden de "problemen" moeten opgelost worden door "samenwerking, multidisciplinaire benadering en positieve inventiviteit" en dit vooral in deze stad waar "de optimale omstandigheden gecreëerd zijn voor een fabelachtig potentieel aan probleembenaderend vermogen".

Voorwaar geen geleuter, die Jan, maar kom, even doorblijven en verder bladeren. Onmiddellijk al een raadsel: in welke volgorde het eerste artikel gelezen worden? Na wat puzzelen kan je er een vage beschrijving in vinden van "de KrUL", nl. "De KrUL bestaat, leeft en wordt" en ook hier weer diezelfde gewzollen stijl van "multidisciplinair, kritisch-positief...".

Ook de verwelkomingsbladzijde voor de eerste kanner is echt goed: dit onthaalpamflet wordt al jaren uitgegeven door de meeste Leuvense kringen. En een variant van de omkaderde slogan "Studeren maakt vrij" was ook te vinden in de Duitse concentratiekampen.

Over de inhoud van het interview "Nieuwe winden" spreken we ons niet uit, maar de stijl van de inleidende tekst dateert van 40 jaar geleden: "Een onverwacht elan ontkiem tussen de starre structuren van onze zieke maatschappij. Door de barsten van het Westers bouwwerk borrelt een gas van vernieuwd enthousiasme, een virus van optimisme gaat het kringekanker te lijf. Er waaien... nieuwe winden." En verder: "Door het wolkendek van materiële beslomme-

ringen priemt dit gesprek als een zonnestraal van diepgang en hoop." Nou moe. En wat betekent in hemelsnaam "Cyclisch wortelrot"? Is dit intellektualisme in 24-uren stijl of is het een scheldwoord?

Op blz. 28 kan je ook de visie van 'Faze' (of van de KrUL of van Beddegenoots himself?) vinden op de sociale sektor: "Ken jij ergens een (groep) mens(en) die systematisch achter het net van sociale, financiële juridische of andere voorzieningen vist?" (lees dus: wij kennen er geen hoor, maar mocht jij er kennen, signaleer het dan) en verder: "Wil jij in je vrije tijd mensen helpen zonder daar roem of geld bij te oogsten? Wil je gewoon troost, steun of begeleiding schenken aan mensen die niet zoveel chance hebben als jij?" Lutgart Simoens en Martin Dejonghe verbleken bij zoveel ellende. Voor 'Faze' (of KrUL of Beddegenoots) is de sociale sector dus een karitatieve instelling. Binnenkort gratis soepbedelingen.

Maar kom, niet over details struikelen. Waarom is echter het toeristisch artikel "Studentenstad" niet verschenen in het NMBSt-treinblad 'Railtour'. Of is het daar geweigerd?

En wie tot op de laatste bladzijde geraakt, vindt daar de merkwaardige stelling dat een organisatie pas geloofwaardig is als ze met enkele goedgemikte, grootse activiteiten (zegge stunts) de actualiteit haalt. De "kleinere" kringen kunnen echter gerust zijn: zij zullen ruimschoots aan bod komen dank zij het welgemeende paternalisme van hun grote broers. Die zullen wel een avond in de Manhattan organiseren, om, ocharme "de kleinere kringen ook eens in de gelegenheid te stellen" zo'n avond "(mee) te organiseren en mee te maken", en er zal ook iets gedaan worden aan het feit dat die "kleine kringen", ochgottekes, altijd rally's en fietsenmarathons verliezen.

Het meest leesbare in heel 'Faze' zijn dan nog de voorstellingen van de zgn. KrUL-kringen en dit gebeurt dan nog vrij stereotiep.

Maar moet er daarrond zoveel geluld worden en moet eindredacteur Beddegenoots daarom maar liefst 7 wedstrijden uit zijn duim zuigen (Faze's grote reportageprijs, Faze's "brain bus award", Faze's "thesis oscar", Faze's grote humorprijs, Faze's Fotocup, Faze's Kruldenker, Faze's Krulwoorden...).

Tot slot nog dit: je vraagt je waarschijnlijk af waarom deze brief naar Veto werd gestuurd: bij navraag bleek dat 'Faze' geen lezersbrieven publiceert. Voorwaar een "open communicatiekanaal", hé Jan...

Veerle Bijmens

Antwoord van Zijne Pauselijke Hoogheid

vertaald door Paul Lemmens, assistent aan de Rechtsfakulteit. We ontvingen ook een letterlijke vertaling van Rozenski Pierre.

Vaticaan
4 juni 1984

Geachte Heer,

In antwoord op uw schrijven van 18 mei, waarvoor dank, zou ik u beledigd willen mededelen dat het grote aantal verplichtingen en activiteiten van de Heilige Vader hem beletten op Uw aanvraag in te gaan.

Bij deze gelegenheid is het me aangenaam

hieraan toe te voegen dat de Heilige Vader U en de gansere redactie in zijn gebed tot God aanbeveelt, de nodige genade voor een dienst aan aan de mens afsmeekt, en alle edele initiatieven zegent, die tot de volle realisatie van dit ideaal bijdragen.

Met woorden van eerbied,

Mgr. Giovanni Bire
Assessor

KOLOFON

Veto jaargang 11, nr. 3
dd. 11 oktober 1984

Redaktie

Peter Mostrey, Bart De Moor,
Toon Boon, Luc Vanheerentals,
Noël Herteleer, Luc Baltussen,
Polleke Bijmens en Dirk De Naegel

Hoofdredakteur
Polleke BijmensRedaktiesekretaris
Filip Huyzentruyt

Medewerkers

Pascal Lefèvre, Franky Bambust,
Hilde Devoghel, Gerda Van
Damme, Louis Paredis, Gilberte
Broekmans, Frank Uytendaele,
Bert Malliet

Foto's en donkere kamer
Guust

Zetwerk en lay-out

Polleke Bijmens, Ria De Schutter,
Dirk De Naegel, Peter Mostrey,
Filip Huyzentruyt, Toon Boon,
Karl & 2 eerste lissers rechten

Eindredactie

Polleke Bijmens en Franky Bambust

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8 000 eksemplaren

Redaktieadres:

's Meiersstraat 5,
3000 Leuven
016/22.44.38
016/22.95.41

KOLUMN

Het promiscue leven

Le Pen en Nois in de rode gevaarsdriehoek. De rest van de tekst - zo die er was - niet direct leesbaar. Ook ik heb, net als vele anderen, niet verder gekeken dan mijn neus lang is. Toch een goede reclamecampagne overigens, chapeau. Al was een roze driehoek misschien beter geweest. Op die manier zou het duidelijker geweest zijn dat Roger Jean-Marie wilde opvrijen. Wat hij natuurlijk officieel ontkent. Hierin is hij niet beter dan de jongeling die zijn eerste puberale verliefdheid wil verborgen houden voor zijn ouders. Nu ja, zolang hij zijn eigen uitleg zelf geloofd...

De reclame campagne daarmee afsluiten is natuurlijk maar half werk. Een TV-spotje moet er minstens ook bij kunnen. En daar wij op onze nationale zender geen ster of andere eter-reclame hebben (officieel dan

toch) en dit soort ondernemingen nogal duur uitvalt, moet er noodgedwongen van het nieuws gebruik worden gemaakt. Gelukkig hebben we dat nog. Dus fikkakken maar jongens. Een spelletje guerrilla is trouwens nooit weg - zolang het niet te serieus wordt want dan moet men best ver van hier blijven.

De linkerzijde - of beter wat zich traditioneel zo noemt - heeft wel vaker blij gegeven van een tekort aan gezond verstand. Gewoonlijk wordt dat dan afgedaan als jeugdige overmoed, ja zelfs diletantisme. Er wordt zelden of nooit stilgestaan bij het feit dat zij met dergelijke (re)aktiestrategie haar eigen bestaansrecht ontkent. Op een dergelijke manier blijft namelijk (voor de buitenwereld) dat zij deze rechterzijde nodig heeft. En hiermee loopt zij met beide ogen wijd

open in de val van de verdeel en heerspolitiek van het centrum (om dan toch maar voort te gaan in dezelfde archaische begrippen). Het tegen elkaar opzetten van twee extreme groepen is geen kunst. Er tegen ingaan is wat moeilijker.

Eén van de grootste misvattingen in dit verband is dat de linkerzijde zich in eerste instantie moet richten op de strijd tegen rechts. In de huidige omstandigheden is politiemannetje spelen voor het centrum niet gepermitterd. De middengroep zal er trouwens zelf wel voor zorgen dat de openbare wanorde voldoende bewaard blijft. Als één van de twee zijden te veel invloed krijgt (dit wil zeggen te groot wordt) zijn er dringende interne twisten nodig om daar aan te verhelpen.

Voor de linkerzijde ligt dat niet zo moeilijk. Die hebben het

doorgaans al druk genoeg met het uitstippelen van 'de' juiste lijn. De rechterzijde lijkt in dat opzicht iets 'evenwichtiger' wat wellicht te wijten is aan hun overdreven aandacht voor orde. Dat de Nederlandse Centrumpartij momenteel barstjes vertoont is in generlei opzicht (mede) veroorzaakt door welke actie dan ook van de linkerzijde.

In plaats van zich in te laten met het amoeuze wereldje van Le Pen zou er beter wat meer aandacht besteed worden aan de echte (economische) problemen. Want ondertussen zit men van hogerhand ook niet stil in zijn besparingswoede. En wie toch geïnteresseerd is in Story-verhaaltjes: Le Pen zijn volgende eskapades spelen zich waarschijnlijk in Griekenland (als hij binnenmag).

J. Neels

van een rechts politicus

ADVERTENTIE

acco/1

PAPIERHANDEL

papier- en bureel artikelen
fardes en classeurs
schrijfgierief
steekkaarten
tekenmateriaal ...

Tiensestraat 134-136

acco/2

KANTOORMATERIAAL

bureaulampen
(boeken)rekken
rekenmachines
labojassen
schrijfmachines
campinggas ...

Tiensestraat 134-136

acco/3

CURSUUDIENST
BOEKHANDEL

voor al je verplichte en
aangeraden lectuur,
cursussen en/of boeken

Tiensestraat 134-136

acco/4

DRUKKERIJ
FOTOKOPIEDIENST

voor al je drukwerk zoals
affiches, tijdschriften,
eindverhandeling ...

Brusselsestraat 118A
Tiensestraat 129

ACCO staat voor ACademische COoperatief

ACCO produceert en/of verkoopt alles wat studenten bij hun studie en ook daarna nodig hebben. ACCO verleent haar leden diensten tegen zo voordelig mogelijke voorwaarden.

Word je lid van de ACademische COoperatief, door het kopen van een aandeel van 500 fr., dan krijg je bij al je aankopen rechtsstreekse korting. Dit geldt in de papierhandel, kantoormateriaal, cursusdienst. Voor de boeken, niet door ACCO uitgegeven, geldt een speciale boekenkaart.

Je moet maar één keer zo'n aandeel kopen; het blijft ALTIJD geldig!

Afrikaans poëziefestival Interview met Titenga Frédéric Pacere

Titenga Frédéric Pacere, onlangs samen met Betty samen in Kunstzaken te bewonderen, behoort tot de jongere sterren uit Zuid-Afrika, die onomwonden naar de oorspronkelijke Afrikaanse cultuur terugrijpen.

Afkomstig uit Burkina Faso, het vroegere Opper-Volta, blijkt Pacere vooral geïnteresseerd in de poëzie en cultuur van de Mossi-volkstam; waar hij zelf als advocaat aan de balie toe behoort.

Zijn werk "La Poésie des Griots" werd entoesiast onthaald en leverde hem in 1982 de eerste "Grand Prix Littéraire de l'Afrique noire" op. Een gesprek hierover met Pacere zelf.

Veto: *Quel est votre objective dans le domaine poétique?*

Pacere: "Mon objective en effet n'est pas de reproduire moi-même, de reproduire une certaine pensée de moi-même. Mais de faire entendre des voix en train de disparaître. C'est à dire

avec ses difficultés, avec ses exactions et tout... Colonisation donc qui pend d'une région à l'avers une autre région, poussant les hommes à prendre tel ou tel disposition afin d'aminuer les inconvénients dont je faisais état tout à l'heure."

Veto: *C'est qui alors ce "Tueur"?*

Pacere: "En effet, le tueur ce n'est pas quelqu'un qui tue. Il s'agit plutôt du contra du tueur, parce que pour ce monsieur l'homme ne doit jamais tuer parce que le chatiment du tueur est toujours réservé dans l'avenir. Ce qui a pour conséquence que cet homme n'a jamais tué. Mais tout le monde l'appelle justement le tueur. C'est un homme absolument spectaculaire, un roi qui a régné sur une population absolument vaste, qui a également marqué son temps et marqué même les générations d'aujourd'hui. Tout ça par son intégrité, par son soucis de moralité et par sa lutte pour la préservation du patrimoine culturelle. C'est pour cela que j'aime beaucoup le tueur, qu'on appelle dans la langue du milieu, dans la langue de Morré A Kouda. Kouda, traduction littérale étant tueur."

Hilde Devoghel

ADVERTENTIE

open
24 uur
lang

oude markt 53 - leuven
tel. 23 17 32

que, dans la société traditionnelle, nous avons ce qu'on appelle les griots. Mais le mot griot, je ne l'aime pas à raison d'une certaine connotation péjorative. Mais il s'agit uniquement des tambours, c'est-à-dire d'hommes de culture. Ces hommes s'exprimaient soit par le tamtam, soit par tout autre instrument de flûte et tout. C'est une forme absolument spéciale d'expression."

Veto: *Une forme spéciale qui n'est plus le langage parlé?*

Pacere: "Oui, cette forme n'est pas le langage parlé. Et quand on utiliserait la bouche, il s'agit d'utiliser d'autres modes d'expressions, c'est-à-dire des circonlocutions, des proverbes, d'autres aspects que les mots directement utilisés."

"Malheureusement, ces hommes sont en train de disparaître. Je ne parle même pas des individus, mais des modes d'expressions. J'ai pensé pour ma part, que ce serait dramatique, que cette génération dans laquelle je suis, ne prenne pas sa responsabilité quand à mettre tout en œuvre pour préserver, pour sauver cet aspect de notre grande patrimoine culturelle de l'Afrique."

"Autrement dit mon objective n'est pas en effet de reproduire quelque chose qui est strictement propre, mais plutôt de faire entendre la voix des autres, de faire entendre une autre culture, de faire entendre la culture de l'Afrique traditionnelle."

Le tueur ou A Kouda

Veto: *Comment est-ce que vous contez montrer ces préoccupations poétiques au lecteurs et au public?*

Pacere: "J'écris des poèmes en langue Moré, c'est-à-dire la langue des Mossé qui est une ethnique de l'Afrique, traditionnelle de Burkina Faso, anciennement Haute-Volta."

"Par exemple, le poème "Le tueur", qui concerne la colonisation avec "l'épée de Damocles", pour utiliser une expression de ce milieu ici, mais pour dire plutôt "la pierre qui pend" utilisant l'expression du milieu traditionnelle de l'Afrique. C'est à dire la colonisation avec ses inconvénients,

Buiten zijn STELLA gekend om zijn verse belegde broodjes en verse soep

**Café
IN DE COMMERCE**

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

ADVERTENTIE

REDAKTIONNEEL

**Studentenvertegenwoordiging:
inhoudelijke werking
moet primeren**

Leuven is, zoals de aandachtige student natuurlijk weet, een nieuwe overkoepelende studentenorganisatie rijker, Kr.U.L. Dat deze nieuwe beweging bestaat, fjdt geen twijfel; zij laat immers niet na dat bij elke gelegenheid van de daken te schreeuwen. Wat of zij doet aan inhoudelijke werking in het belang van de studenten is minder voor de hand liggend. Indien zo'n werking bestaat, dan is zij in elk geval onbekend, ook voor de kleinere kringen het het Kr.U.L. verband. De enige commentaar terzake die de Kr.U.L. hierover kwijt wil, stelt dat zo'n inhoudelijke werking er wel zal komen.

Zo'n werking is echter broodnodig om de studentenvertegenwoordiging in de verschillende medebeheersorganen op een verantwoorde manier te kunnen uitvoeren. Immers, in discussies omtrent algemene onderwijspolitiek zoals bijvoorbeeld aggregaatsopleiding, wetten op de academische graden, financiering van de universiteiten en de gevolgen daarvan op het onderwijs... moeten de studenten ervoor waken dat zij hun argumenten terzake goed gedocumenteerd naar voor brengen. Gezien de statutaire minderheidspositie in de verschillende medebeheersorganen, is een grondige dossierkennis het enige middel om af en toe eens iets te kunnen bereiken.

Kr.U.L. kan dus (nog) niet de studenten vertegenwoordigen. Zij kunnen de studenten immers niet geranderen iets meer te doen dan lijfelijk aanwezig te zijn. Een inhoudelijke werking, de enige basis voor dergelijke garantie, ontbreekt.

Toch eist de Kr.U.L. een studentenmandaat op Akademische Raad op. Dit moet dan nog gezien worden als een toegeving, zij waren immers van plan twee mandaten op te eisen. Om deze eis hard te maken, steunen zij zich op de macht van het getal. Het aantal studenten ingeschreven in hun studierichtingen bedraagt ongeveer een derde van de studentenpopulatie. Dit is, in de visie van de Kr.U.L. een voldoende argument om te stellen dat zij de studenten op een zinvolle manier kunnen vertegenwoordigen. Wat hun vertegenwoordiging zal gaan doen, en hoe zij dat zal moeten ggaan doen, is niet aan de orde. Het hebben van dat mandaat is een doel op zich, een te verwerven statussymbool. Bovendien, als de macht van het getal dan zo belangrijk is, waarom dan niet eisen dat anderhalve studentenvertegenwoordiger vrouwelijk moet zijn en voor zeven tienden Limburger? Voor de ASR is dit soort kwesties niet aan de orde, zij vertegenwoordigen gewoon alle studenten.

Treurig is dat de Akademische Overheid, vooral dan in de persoon van professor Sabbe (de voorzitter studentenaangelegenheden), de Kr.U.L. hierin volmondig bijspringt. Op formele gronden (de studentenaantallen) een goedwerkende studentenvertegenwoordiging, zoals die al jaren door Kringraad gekoördineerd en ondersteund wordt, mondood maken, is altijd mooi meegenomen.

Dat de enige gedupeerden van deze onfrisse houding uiteindelijk alle studenten zullen zijn, ook diegenen die Kr.U.L. pratendeert te vertegenwoordigen, laat alvast Sabbe en de Kr.U.L. koud.

Ook proffen komen naar eerstejaars-weekend

VTK — 't Is weer eens oktober en daar ze weer, de kersverse eerste-kanners. Al lopen ze er van jaar tot jaar modieuze en duurder gekleed bij (hoe zit dat met die democratisering?), het blijven schachten en ze hebben dus jaar na jaar evenveel recht op een degelijk onthaal.

Zo vond men ook bij VTK, waar traditiegetrouw een schachten-weekend werd georganiseerd op 28 en 29 september, dit keer midden in de Ardense bossen. Het weze vermeldt dat de vervoerskosten niet ten laste van de deelnemers vielen. Op de aan alle eerstejaars-ingeschrevenen van de fakulteit toegezonden uitnodiging (meer dan 500 dit jaar!), kwamen 51 positieve reakties, heelwat minder dan vorige jaren. De vraag dringt zich dan ook op of men de schachtenweekend-formule niet langzamerhand op verdiend emeritaat moet gaan sturen.

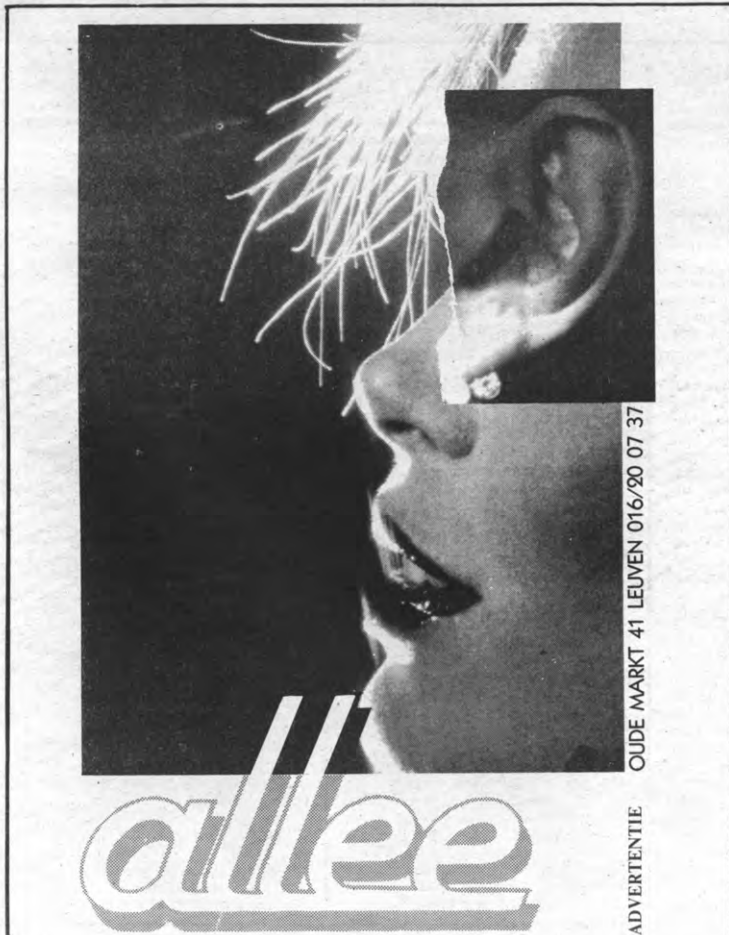
Wat er ook van zij, het voltallige presidium heeft zich geen inspanning gespaard om er desalniettemin een succes van te maken. Eerste programma punt was een informatief spel gestuurd rond een reusachtig Leuvens stadspan, waarbij de groepen schachten allerlei ludieke en creatieve opdrachten kregen. Meteen was ook het ijs gebroken en bij het avondmaal werd er rond de tafels druk nagepraat. Hoofdpunt van de tweede dag was de

konfrontatie met enkele speciale gasten; van alle aangeschreven proffen waren er vier bereid gevonden de verplaatsing voor de nieuwelingen om wat meer te weten te komen over studiedruk, tijdsbesteding, beroepsmotivatie, eksamens, kringengagement en andere onderwerpen die alle eerstejaars aanbelangen.

Om het dan allemaal wat reëler te maken, werden ze bij de terugkeer in Leuven gedropt op de Oude Markt vanwaar ze dan zelf maar naar huis moesten geraken ("Kunt u mij de weg naar het station wijzen?")

Ook de thuisblijvers werden niet aan hun lot overgelaten. Dinsdag 2 oktober werd de voltallige groep, onderverdeeld in groepjes en voorzien van anciens-rondleiders, wegwijs gemaakt in het Heverleelees doolhof. Op de VTK-inschrijvingen konden ze ook nog de inhoud van hun geldbeugel ruilen voor lid-, sport- en zelfs Stuckaarten, kollegerooster, codex, kursussen, tekengetuig en ter afronding een pintje.

BM

OUDE MARKT 41 LEUVEN 016/20 07 37

allee

ADVERTENTIE

Omwillen van wanbeleid en leugen

MARTENS GO HOME

Op 16 oktober a.s. is Wilfried Martens, eerste minister van dit land, te gast voor een lezing in de Grote Aula. Wellicht zullen velen de uitnodiging van de Christen-Democratische Studenten, organisator van deze avond, aksepteren om uiting te geven aan een groeiend ongenoegen met dit centrum-rechts regeringsbeleid, dat Martens sinds december 1981 aan het voeren is.

De recente leugens die verkocht werden naar aanleiding van het Pégard-dossier (de boommachine kan niet aan de Russen geleverd worden omdat ze gebruikt wordt bij de productie van raketten; het Belgisch leger koopt vervolgens de boommachine, en de VS betalen mee; de VS betalen achteraf toch niet mee, en vijf boommachines kunnen plots wel geleverd worden) of inzake de Mont-Louis-affaire (de verklaringen van Greenpeace die eerst werden ontkend, daarna moesten worden toegegeven, enzovoorts) hebben in de publieke opinie heelwat onbehagen gewekt tegen de waarheidslievendheid van deze regering, maar het betreft enkel het topje van de ijsberg. Het weekblad Knack stelde in zijn jaaroverzicht van 1983 (28 december 1983, p. 142) over Martens dat hij "goed gekonstrueerde pleidooien hield waarmee hij alle mogelijke juiste of onjuiste cijfers over de hoofden heenstrooide, om aan te tonen dat de nationale economie erop verbeterde." "Zelf wist hij wel beter, zoals bleek uit meer dan één uitspraak in privé-kring," aldus Knack. Zowel in het vredesdossier, op economisch vlak, inzake racisme, privacy enzovoorts, zijn er leugens verkocht dat het niet meer mooi is om zien.

Enkel en alleen al sinds Martens V (de regering die hij leidt sinds december 1981 samen met de liberalen) is de werkloosheid gestegen met 100.000 eenheden (het officiële cijfer, want op zijn minst moeten we er de 50.000 uitgesloten werklozen in die drie jaar bijtellen), is de openbare staatsschuld nagenoeg verdubbeld naar 4000 miljard toe (voor de begroting van 1985 is voorzien dat er ca 480 miljard BF aan rente moet betaald worden, wat een vermeerdering is met ca 100 miljard tegenover het bedrag dat vorig jaar moest betaald worden).

De liefde van Martens V voor de ondernemerswereld was de afgelopen drie jaren zo groot dat men zelfs zwart geld ging wit wassen, dat men als eerste land na Zweden eeuwigdurende leningen afsloot (er is geen specifieke vervaldag voorzien en zolang de kredietverstrekker er niet anders over beslist, blijft de lening alsmat doorlopen, zelfs indien bijvoorbeeld de koers van de dollar — waarin de rente moet worden betaald — zou oplopen tot 100 BF), enzovoort.

De enige bevolkingsgroep die inzake fraudebestrijding de roede van Martens moest vrezen, zijn de uitkeringsgerechtigde werklozen die zich heden gekonfronteerd weten met een RVA, die recent toelating kreeg om 1900 nieuwe mensen aan te nemen, teneinde de dossiers van de werklozen nog eens wat dieper uit te snuffelen...

In dit (mini)dossier naar aanleiding van Martens' bezoek aan Leuven bekijken we zijn beleid even van dichterbij met betrekking tot volgende thema's: werkloosheid, vrede en racisme.

Luc Vanheerentals

Strips als romans

Het strip tijdschrift *Wordt Vervolg* pakt deze maand weer uit met enkele gevestigde waarden als *Auclair* (Bran Ruz), *Sokal* (Canardo), *Boucq* en *J.C. Forest*. Deze laatste wordt door velen beschouwd als de maker van de eerste strip voor volwassenen (in 1962): een schaars geklede Barbaella schuimde toen de ene planeet na de andere af. Nu prezenteert hij *De Spookjonk* met een nogal aparte sfeer.

Dit nummer puilt uit van 'helden' aan de zelfkant van de maatschappij. Een zekere *Korkos*, die tekent als Munoz & Sampayo, bedacht een aangrijpend kortverhaal over een vrouw met — op z'n zachtst gezegd — enige nihilistische trekjes. Verder is er ook de debuterende *Paul Teng*, ooit nog laureaat van de stripwedstrijd uitgeschreven door Het Laatste Nieuws in samenwerking met *Wordt Vervolg*. Zijn strip gaat over twee indianen in de USA vlak na de tweede wereldoorlog, die hooghartige suprematie van de blanken kotsbeu zijn. Met alle gevolgen van dien...

Tenslotte kan er nog een lachje af bij *Françoise Cestac* en bij de Belg *Marek*, weliswaar een Reiser-epigoon.

Goed om te weten: in dit tijdschrift staat geen reclame.

Wordt Vervolg, Oktober 1984, nummer vijfentwintig, 90 frank, 68 blz.

Cedoc-filmdagen

Cedoc verzorgt niet alleen de uitgave van tijdschriften als *Mediafilm* en *Audiovisueel*, maar organiseert ook filmvisie- en evaluatiedagen voor mensen die beroepshalve met film in aanraking komen. Maar ook de filmliefhebber die zijn cinefiele kennis wil aanscherpen, kan op de filmdagen terecht. Cedoc wil hiermee kwaliteits- en zelfvermelde promotoren, zonder zich vast te pinnen in één bepaald genre.

"Een efficiënte filmopvoeding stoelt op een degelijke filmprogrammatie. Het spreekt dan ook vanzelf dat een film die in

het filmvormingswerk wordt gebruikt door de leraar, opvoeder en animator grondig bekeken en beoordeeld moet kunnen worden. De filmvisie- en filmvaluatiedagen verschaffen hiertoe gelegenheid", zo staat er geschreven in het oktobernummer van het informatievelletje.

Wat gebeurt er nu op zulke dagen? Welnu, telkens worden er vier relatief recente film vertoond met een aangepaste evaluatie achteraf. De prijs voor deelname bedraagt slechts 250 frank en het geheel vindt plaats in het VTB-gebouw te Brussel. Er zijn drie dagen voorzien met steeds een diverse programmatie: 30 oktober, 31 oktober en 28 december. Inschrijving op voorhand is noodzakelijk.

Cedoc-films, driemaandelijks informatieblad, nr. 4 (oktober), Cornet de Grezstraat 14, 1030 Brussel. Tel. 02/217.24.98.

Teveel of te weinig artsen: waar zit de logika?

Onlangs verscheen in de krant die schrijft over "maatschappelijke en economische belangen" het volgende merkwaardige artikel:

"Ook de VS worstelen met het probleem van een teveel aan dokters. Momenteel oefenen 490.000 artsen er hun praktijk uit. In 1970 waren het er 334.000. In 1990 schat men dat er 536.000 zullen zijn."

"Het voordeel van die situatie is dat dokters meer beschikbaar zijn dan vroeger. Zij vestigen zich nu in kleinere plaatsen waar vroeger geen geneesheer was. Zij houden nu hun kabinet langer open en de wachttijd voor de patiënt wordt zo kort mogelijk gehouden. Na een eerste onderzoek worden de zieken ook beter opgevolgd."

"De dokters van hun kant verdienen nauwelijks minder. Van 1970 tot 1979 verdienden zij gemiddeld 104.000 dollar per jaar (5 à 6 miljoen BF). In 1982 was dat

lichtjes gedaald tot onder de 100.000 dollar! (in vaste dollar van 1982)."

Begrijpe wie begrijpen kan.

Het probleem hier is dat door sommigen, het bieden van een goeie service als probleem wordt gezien. Niettegenstaande men binnen de regionen der gezondheidszorg heel wat liberaal verlichte geesten vindt, acht men het vrij markt-principe toch niet op zijn branche van toepassing.

Dokters via enige vorm van konkurentie verplichten een goeie service te bieden, is toch werkelijk ondenkbaar. Hun "standing" laat zo iets echt niet toe!

Of dacht u er misschien ook anders over? (Gio)

Besmettelijke strips

Virius, zo heet het splinternieuwe Robbedoes-album dat met veel tamtam werd gelanceerd. In het centrum van de belangstelling staan *Tome en Janry*. Dupuis had al verschillende merken uitgetest, maar alleen dit jonge duo bleek voldoende kredietwaardig om deze strip een nieuw leven in te blazen. (Niettegenstaande *Chalands* versie best te smaken was, maar misschien wat te gesteigerd voor het jonge doelpubliek.)

Het is een oerklassiek album: de goede helden bijgestaan door een geleerde trekken tegen het Kwaad ten strijde... Alleen weten *Tome & Janry* dat we niet meer in de zestigste jaren leven en hebben zij er een brandend aktueel gegeven ingelast. Het gaat immers over de aanmaak van biologische wapens en de ongelukken die daarvan komen. Dit wordt dan nog in het kouwelijke decor van de Zuidpool geplaatst, gelukkig zorgen *Tome & Janry* voor enkele hartverwarmende toestanden en voor de nodige zelfrelativering.

Wanneer de slechterik op de hoogte wordt gebracht van de bemoeienissen van onze helden, zegt hij droogweg: "Dat is ongehoord! Ik kan het haast niet geloven! Wat denken die jongelui wel? Dat ze in 'n film meespelen?... of in 't stripverhaal?!"

Een album om klein broertje zoet mee te houden! Althans voor 'n tijdje.

Tome & Janry, Virius (nr. 33). Uitgeverij Dupuis, 116 fr.

Het nieuwe optimisme van de VUM

De krant *De Standaard* werd na zijn faillissement enkele jaren geleden overgenomen door het VUM-samenraapseltje dat ervoor moet zorgen dat het ideeëngoed van André et Le(y)s(en) Autres verspreid in onze contreien.

Niets vreemds aan de hand in onze vrije markteconomie, zal de lezer zeggen en gelijk heeft hij. Alleen moet die informatie dan wel op nivo gebracht worden en dat laat wel eens te wensen over.

Zo is er de laatste weken in bovengenoemde krant een nieuwe kortloper (elke woensdag t.e.m. 3 oktober) rubriek "Pas Afgestudeerd" opgenomen. Daarin worden opgenomen de personeelsadvertenties, speciaal gericht of ook aangeboden aan pas afgestudeerden. De advertenties verschijnen reeds gedurende de voorafgaande week in dezelfde krant. Ze vormen dus een selectie en wel een kleine minderheid van alle personeelsadvertenties. Vorige week (de krant van 3 oktober) waren er welgeteld 41 van die aankondigingen. Voorwaar een magere oogst. 8 daarvan waren dan nog bestemd voor mensen boven (jawel) de 25 jaar, waarvan één zelfs voor boven de 30. Pas afgestudeerd zei u? Blijkbaar moet men vanuit "positief standpunt bekeken" enkele jaren overdoen om de stof beter te kennen en zodoende in aanmerking te komen voor de arbeidsmarkt.

Toch leuk zo'n initiatief. Het laat zien dat men niet moet wanhopen, dat er nog genoeg plaatsen zijn (zo'n lijst) voor pas afgestudeerden. Men mag alleen niet te veel knoeien, niet iedereen is blind.

Wat hebben de werklozen Martens misdaan?

Men kan het beschavingspeil van een regeringspeil aflezen aan hetgeen zij uitsteekt met de sociaal zwakkeren. Alhoewel België op 21 juli 1983 het "internationaal verdrag inzake de economische, sociale en culturele rechten van 1966" ratificeerde, is haar beleid terzake in grondige tegenspraak o.m. met artikel 6 uit dit verdrag dat "recht op arbeid" garandeert, en artikel 11, dat "het recht op een behoorlijke levensstandaard voor zichzelf en zijn gezin voorziet."

Alhoewel de officiële statistieken inzake werkloosheid spreken van 524.000 mensen (het gaat om de uitkeringsgerechtigde werklozen), is de realiteit wel anders. Tijdens een recent ABVV-symposium in Brussel (20

september 1984) kwam men tot de optelsom van 954.000, wat zou betekenen dat ongeveer één op vier 'aktieve' Belgen zonder werk zit.

Men kwam tot die som door volgende categorieën werklozen op te tellen: 524.000 uitkeringsgerechtigde werklozen, 150.000 niet-uitkeringsgerechtigde werkzoekenden, 100.000 tewerkgestelde werklozen (o.a. stagiairs, DAC), 120.000 geschorsten, 35.000 gedeeltelijke werklozen, 25.000 als "werkzoekende" ingeschreven bij de RVA, maar niet in aanmerking komend voor een uitkering.

De evolutie, een toekomstprognose van het gezaghebbende Britse weekblad *The Economist*, op basis van het beleid van Martens V, laat niks goed voorspellen. Tegen 1990 zouden de werklozen in de "officiële statistieken" oplopen van 14% nu naar 24%... Tegelijk spreken andere statistieken zeer duidelijke taal inzake de armoede

in dit land. Aan de UFSIA in Antwerpen becijferde het Centrum voor Sociaal Beleid in 1981 dat minimum 15% van de bevolking onder de armoedegrens leeft, en die grens wordt voor een familie met één kind gelegd op een maandelijks inkomen van 34.000 BF.

Zalig de armen...

Wat Martens met dat werkloze, armoedig deel van de bevolking heeft uitgehaald, grenst aan het ongelooflijke. Het bestek is hier te kort voor een globaal overzicht, maar laat ons enkel de maatregelen van het afgelopen jaar op een rijtje zetten. Naast de 2% inlevering van het Spaarplan (gedurende 3 jaar wordt jaarlijks één indexaanpassing van 2% overgeslagen) werd in het voorjaar van 1984 ook nog de 10% voorheffing op de belasting van de gedoppelden ingevoerd; moeten samenwonende werklozen 6% inleveren (maatregel tot 1 januari 1985).

De schoolverlaters hebben de jongste jaren nog de ergste klappen gekregen: invoering wachttijd van 150 dagen, zeer schamele vergoeding naargelang hun leeftijd zeer vlug "langdurig werkloos" en komen ze in aanmerking voor definitieve schorsing.

De RVA-inspectie ligt daarenboven nog voortdurend op de loer voor van alles en nog wat. Jaarlijks worden door de RVA-inspectie zo'n 40.000 sancties getroffen tegen werklozen, waarvan zo'n 18.000 definitieve uitsluitingen... Hoe meer uitsluitingen, hoe gunstiger de "officiële" statistieken waarmee Martens kan schermen...

Als klap op de vuurpijl werd door een recente maatregel van staatssecretaris Aerts voor Volksgezondheid de mogelijkheid ingebouwd, dat het bestaanminimum dat de OCMW's uitkeren aan degenen die behoeftig zijn, kan teruggevorderd worden van de onderhoudsplichtigen. De sociaal assistenten zijn na de invoering van deze maatregel verplicht een sociaal onderzoek in te stellen naar de familiale relaties (en hun inkomens) van degenen die om steun vragen. Dat dit velen zal doen terugschrikken om steun te vragen, is iets dat door diverse belangenorganisaties van maatschappelijke werkers werd naar voren gebracht. Maar het beleid volhardt... (LV)

Martens en de raketten: schertsvertoning

Sinds de regering in 1979 ten tijde van het NAVO-dubbelbesluit inzake de rakettenplaatsing een afwijking van de andere NAVO-partners kon bedingen (samen met Neder-

land), is er steeds grote verwoording geweest wat nu dit Belgisch standpunt ekkast in hield i.v.m. die rakettenplaatsing. Ten tijde van de massale demonstratie op 23 oktober 1983 werd het zelfs het weekblad *Knack* te machtig en het schreef hieromtrent dat "er door de Belgische regering met verschillende teksten voor binnen- en buitenlands gebruik gewerkt werd." (*Knack*, 26 oktober 1983) Terwijl men de binnenlandse bevolking wou sussen met het argument dat er nog niets beslist was en dat alles nog afhangt van wat Moskou deed met haar SS-20's. Dat argument zal natuurlijk nog altijd gelden als de raketten in België eenmaal opgesteld staan.

De bouw van de rakettenbasis in Florennes werd trouw volgens het NAVO-plaatsingsschema aangevat, en in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden werden zelfs in 1983 30,8 miljoen dollar (15 miljard BF) aan kredieten goedgekeurd om die basis in België te bouwen. In de verslagen van het Huis van Afgevaardigden kan men lezen dat men aan Nederland nog geen bedrag heeft toegekend "omdat dat land nog geen beslissing heeft genomen over de plaatsing der kruisraketten." (*De Morgen*, 23 juni 1983)

Heeft België dan wel al een beslissing getroffen en wanneer? Telkens als Martens en Tindemans de mond opendoen over deze kwestie voelt men aan dat hier niet de volledige waarheid verteld wordt en dat er op zijn zachtst uitgedrukt "gemaneuvreerd" wordt.

Op 17 oktober 1983 zegt Tindemans in De Standaard dat "België beslist de Amerikaanse raketten niet te plaatsen, dit strijdig zou zijn met onze internationale verplichtingen inzonderheid van de aangegane verbintenissen in NAVO-verband." Welke verbintenissen in NAVO-verband dwingt ons land tot plaatsing van de raketten op eigen grondgebied?

Kortsluiting

Erger nog dan deze demagogie waarmee het land wordt opgezadeld, is hetgeen blijkt uit de reactie van de bevolking. In een recente enquête van het weekblad *Panorama* (7 september 1984) blijkt dat 76,1% (tegen 78,8% vorig jaar) tegen de plaatsing is. Als men aan de ondervraagden tijdens de enquetering opmerkingen voorleert dat "wat men ook doet, de kernraketten er toch komen", dan blijkt dat slechts 10,7% der ondervraagden hierop antwoordt met "niet akkoord" of "helemaal niet akkoord".

Het zijn voor het democratisch gehalte van Martens' beleid pijnlijke cijfers. Als 90% van de mensen niet ontkent dat men in dit dossier geen enkele invloed kan uitoefenen op het gevoerde beleid, dan is er een zeer fundamentele kortsluiting tussen de bevolking en deze volmachtenregering. Het is een kortsluiting die reeds lang vermoed werd, maar die uit deze enquête-statistiek toch pijnlijk duidelijk naar voren treedt. (LV)

Racisme: het elektoraal etiket van Martens V

Toen op vrijdag 28 september de Franse fascist Le Pen in Schaarbeek een select publiek onderhield met zijn racistische talk-show, wierp dit meteen een scherp licht op het beleid terzake in België. "Als een loodgieter bij u op bezoek komt, impliceert dat toch niet dat hij later, als hij daar zin in heeft, ook een bad bij u kan komen nemen, liefst nog als uw vrouw niet aan het baden is," dixit Le Pen die avond over de gastarbeiders.

Het was met name de Schaarbeekse burgemeester Nols die Le Pen geïnviteerd had, en die terzake een aantal ideeën met Le Pen deelt, en het was dezelfde Nols die als speerpunt had gefungeerd op een verkiezings-

lijst van een regeringspartij, de PRL, bij de jongste Europese verkiezingen. Alhoewel Nols nog geen PRL-lid is, alhoewel hij dit kennen heeft gegeven dit wel te willen worden, was het duidelijk dat Gol, als franstalig liberaal opperhoofd, Nols om zijn gevrij met Le Pen niet direct wou afschieten.

Aerts voorzag een oprotpremie (vervoersticket en 10.000 BF) voor vreemdelingen buiten de EEG die langer dan één jaar werkloos zijn en vertrekpremie die overeenkomt met 1 jaar werkloosheidsvergoeding, plus een toelag a rato van de kinderlast. Dit is een beleid dat een kolffe naar de hand is van diegenen die tekenen voor het oplaaient racisme in de Brusselse gemeenten.

Ruggesteuntje voor racisten

De wet Gol op het racisme die in het voorjaar van 1984 werd goedgekeurd door het parlement is natuurlijk het belangrijkste wapenfeit terzake van deze regering. In ruil voor een luttel versoepling van de nationalisatieprocedure (alsof het racisme plots zou stoppen als een vreemdeling zich tot Belg laat nationaliseren), werd besloten tot ingrijpende maatregelen, die vreemdelingen zwaar treffen.

Het beleid van de regering Martens tegenover de vreemdelingen is duidelijk racistisch te noemen. Uit begrotingsmaatregelen zoals die van de staatssecretaris voor Volksgezondheid Aerts in december 1983 en van de regering in juli 1984 ligt duidelijk de suggestie besloten dat de vreemdelingen nu maar terug naar hun land dienen te vertrekken.

"vreemdelingen die zich in ons land ongelukkig voelen". In haar begroting voor 1985 voorziet de regering voor

Beporingen werden gesteld onder meer aan de mogelijkheden tot gezinshereniging (bijvoorbeeld een vreemdeling mag niet langer zijn kinderen onder dan 18 jaar naar België laten overkomen e.d.). Gemeenten kunnen vreemdelingen weigeren in te schrijven als 2/3 van de gemeenteraad vindt dat aan een serie voorwaarden voldaan is (o.m. dat de aangroei van de vreemdelingen in deze gemeente het algemeen belang schaadt), maar de minister van justitie heeft terzake nog steeds het laatste woord. De OCMW-hulp aan vreemdelingen, die wettig in het land verblijven, dient te worden beperkt tot materiële en geneeskundige dienstverlening, beperkt tot een dienstverlening in natura, enzovoort.

Met deze wet speelde de regering Martens in op de nog radicalere eisen van racistische hardroepers, vooral afkomstig uit de Brusselse gemeenten. Het regeringsbeleid gebruikte als voorwendsel voor de genoemde maatregelen dat men met deze maatregelen het oplaaient racisme onder controle poogt te brengen, maar het kleinste kind ziet dat zulk beleid olie op het vuur is van racisme, die zich nu van overheidswege in de rug gesteund voelen... (LV)

De klassieke oktoberdrukte vóór ACCO zullen vele studenten reeds doorleefd hebben. ACCO biedt studiemateriaal aan tegen democratische prijzen. (foto Veto)

Een cursus kursussen: ACCO

Studenten begint vanaf de eerste dag. Dit houden zorgzame moeders hun 18-jarige schoolverlaters voor. De goede voornemens en het maagdelijke entoesiasme versmachten echter vlug in de lange rijen voor ACCO. Het duurt soms uren eer de beginnende intellectueel erin slaagt zich in te schrijven als één van de (weldra) zeventigduizend leden van de koöperatieve. Maar beseffen deze onnozele zielen wel dat achter de innemende glimlach van de ingenomen kassierster een sinister complot schuilgaat tegen de financiële drempels van het verheven onderwijs?

Lang geleden, toen er nog toekomst was...

De wortels van ACCO gaan terug tot het begin van de vijftiger jaren. In de studentenbeweging komt de discussie op gang i.v.m. de democratisering van de toegang tot het hoger onderwijs. Enkele Leuvense studenten willen in deze richting ook concreet iets gaan doen en nemen in 1951 — gesteund door enkele professoren — het initiatief tot het zelf uitgeven van kursussen om zo de studiekosten te drukken. Alles (typen, stencillen, verkopen) wordt gedaan door vrijwilligers.

Deze kursusedienst groeit zo verder uit en wordt in 1953 aangevuld met een "huisvestingsdienst" die volledige huizen huurt en inricht om dan de kamers verder te verhuren tegen lage prijzen aan minderbevoegde studenten.

In 1954 wordt ook een "studiedienst" opgericht die o.m. de eerste stratifikatie van de Leuvense studentenpopulatie naar sociale herkomst uitvoert.

In 1955 vormen deze diensten een feitelijke vereniging onder de naam "Sociale Diensten" en in 1956 wordt deze vereniging omgevormd tot de vzw "Universitaire Werkgemeenschap", die dan naast kursussen ook ander drukwerk voor studentenverenigingen en thesen drukt.

In 1958 wordt het eerste personeel in vast dienstverband aangeworven en wordt de uitrusting aangevuld door het drukken in offset.

In 1960 wordt besloten de commerciële activiteiten uit de vzw te trekken en onder te brengen in een samenwerkende vennootschap onder de naam Academisch Coöperatief (in 't kort: ACCO). Deze coöperatieve vennootschapsvorm biedt de mogelijkheid dat nu iedere individuele student kan toetreden, nl. door het kopen van een aandeel. De prijs per aandeel bedraagt momenteel nog 500 fr. Deze som is rekupereerbaar na 5 jaar.

Meteen kan de student dan genieten van een belangrijke korting (van 10 tot 30% minder) op diverse studiebehoeftigheden.

Het leuke van ACCO

En dat is dan het leuke van ACCO: de studenten hebben er nog heel wat te zeggen; het college van zaakvoerders, dat het algemeen beleid bepaalt, is nl. samengesteld uit 4 studenten en 4 oud-studenten. In feite worden de studenten-zaakvoerders vanuit de algemene vergadering van de Sociale Raad afgevaardigd. Inderdaad; geen academische of andere overheden, geen subsidies, geen prestigepolitiek. ACCO is het laatste restje van de sociale sector dat zelfbedruipend en — in principe — in de handen van de studenten is.

De premissen

Zijn ontstaan en zijn statuten getrouw, is ACCO nog steeds bekommerd om de democratisering van het onderwijs. Vanuit zijn specifieke positie betekent dit het zo voordelig mogelijk leveren van kursussen (en andere studiebehoeftigheden) vanuit een aantal belangrijke opties.

1. Het goedkoop leveren van kursussen mag niet ten koste gaan van de kwaliteit. Elke cursus wordt volledig verbeterd en gereedgeerd. De kursussen worden op een uniforme manier uitgegeven en centraal verspreid. De uitgave is zodanig dat zij het karakter van de cursus als werk- en studeerinstrument respecteert.

2. De prijsberekening gebeurt voor elke cursus op dezelfde manier, onafgezien de oplage. Hier wordt gerekend op de solidariteit tussen de studenten; het studeren in een minderbevolkte richting mag niet gesanktionneerd worden. De huidige prijzen van ACCO komen als volgt tot stand:

- voor de niet-leden: kwarto (33 lijnen x 70 aanslagen): 1,35 fr/blz afgerond naar het bovenliggende vijftal;
- DIN A4 (38 lijnen x 70 aanslagen): 1,5 fr/blz, afgerond naar het bovenliggende vijftal.
- voor elke niet-gebonden cursus: + 5 fr.
- voor elke gebonden cursus: + 25 fr
- voor de leden: de niet-ledenprijs — 15%, afgerond naar het bovenliggende vijftal.

3. Solidariteit met de andere bevolkingsgroepen: geen studentenkorporatisme! Namelijk het zo vlug mogelijk aanwerven van vast personeel (enkel in de piekperiodes: jobstudenten) en geen ontduiking van sociale lasten en andere belastingen: NIETS wordt "in 't zwart" betaald of geregeld. In 1982-83 werkten 65 personeelsleden in vast dienstverband in ACCO.

4. Het beleid dat gevoerd wordt, moet gericht zijn op het voortbestaan van ACCO en niet op het behalen van een maximum rendement (winst). In dit opzicht bestaat er een interne solidariteit tussen de verschillende afdelingen van ACCO. Dit voortbestaan van ACCO mag echter niet ten koste van alles: ACCO blijft primair van en voor de huidige en toekomstige studenten.

De konklusie

ACCO bestaat nu bijna 25 jaar en zal dit jaar 70 000 leden tellen. M.a.w. ACCO is een heus bedrijf geworden, en veel studenten herkennen zich er niet meer in. Het is de bedoeling van Sociale Raad om via haar vertegenwoordiging die dreigende kloof tussen studenten en ACCO te overbruggen, en om impulsen vanuit de studenten om te zetten in een concreet beleid. Daartoe kan er altijd terecht bij Sociale Raad, maar ook bij ACCO natuurlijk, dat zopas zijn uitgebreide kopiedienst overgebracht heeft naar de Vesaliusstraat om u nog beter te kunnen dienen.

FU

Enquête kursusprijzen in Medika

MEDIKA — Vorig jaar werd in Medika een enquête gehouden over de kursusprijzen in de medische opleiding. Uitgangspunt was dat vele docenten niet weten hoeveel hun cursus kost, en hoeveel goedkoper een andere uitgever zou kunnen zijn. De prijzen werden hierbij omgerekend om verschillen in formaat, bedrukking van één of twee zijden en inbinding uit te schakelen. Het geheel werd in een overzichtelijke tabel ter beschikking gesteld van de docenten en in de stuurgroepen kandidaturen en doktoren besproken.

Zo bleek dat de prijs per blad voor eenzelfde uitgeverij sterk kon verschillen. Een aantal docenten waren verrast door de prijs van hun cursus en zouden hierover navraag doen bij hun uitgeverij. Prijstopper bleek de eigen Medika-kursusedienst te zijn, die voor circa 1,20 fr per bladzijde een goede kwaliteit geeft. Bovendien biedt de kursusedienst veel meer service dan bijvoorbeeld Acco. De kursussen zijn twee weken na inlevering van het manuscript reeds klaar, en bij uitputting van de voorraad worden er zelfs kleine aantallen bijgedrukt. Door afwezigheid van personeelskosten slaagt de kursusedienst er zelfs nog in om winst te maken. Een bedoeling van de enquête was dan ook meer kursussen naar Medika te halen.

Een aantal boekhandels vragen zoals bekend hoge prijzen voor een dikwijls abominabele kwaliteit. Dit heeft als gevolg dat deze kursussen dan ook druk gefotokopieerd worden, hetgeen door de prijzenslag die zich het afgelopen jaar tussen de fotokopiewinkels heeft afgespeeld, aan zeer democratische prijzen kan gebeuren. Het gevolg hiervan is weer dat de boekhandels met hun voorraad blijven zitten, waardoor een aantal docenten hier een financiële kater aan overhouden. Waarop een prof dan zelfs dreigde helemaal geen cursus meer uit te geven, of onafkoperbaar rood papier te gebruiken...

Tenslotte werd aan enkele docenten gevraagd geen dure, luxueuze uitgegeven handboeken meer als cursus te gebruiken, wat ook al om didactische redenen niet verantwoord is.

Al bij al bleken de kursusprijzen in de geneeskundige opleiding niet prohibitief hoog te zijn voor een verdere democratisering van het onderwijs.

Peter Mombaerts

Elke donderdagmorgen...
Veto-morgen
Neem een abonnement!
Helemaal niet zo duur.

Restauratie Van Dale kollege schiet op

VAKATURE

voor 5 studentenvoortwoordigers voor de Raad van Studentenvoorzieningen, evenals 2 plaatsvervangende leden.

In principe kan elke student, die zich wil inzetten voor de verdediging en de uitbouw van de sociale sector, zich kandidaat stellen.

De verkiezingen hiervoor gebeuren op vrijdag 12 oktober 1984 om 20 u., op Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

Gemotiveerde kandidatuurstellingen gebeuren op de vergadering zelf.

STUDENTENVOORZIENINGEN — De herstelling van het Van Dale kollege, één der nieuwe prestigeprojecten van onze unief, schijnt volledig volgens het plan te voorlopen. Dit deelde Jan Bauwens, directeur studentenvoorzieningen ons onlangs mede. Tegelijkertijd toonde hij ons reeds het sleutelplan. Zoals geweten zal dit gebouw in de Naamsstraat tegen oktober '86 opnieuw ingericht worden als studententehuis. Tevens zullen de diverse diensten van studentenvoorzieningen (sociale dienst, huisvestingsdienst, juridische dienst, medisch centrum...) erin worden ondergebracht.

Ondertussen zou het oratorisch achterhoedegevecht van studentenvoorzieningen met de fakulteit politieke en sociale wetenschappen gestreden zijn. Die fakulteit zag het Van Dalekollege immers als een oplossing voor haar tekort aan leslokalen. In universitaire kringen vernamen wij dat hoogstwaarschijnlijk nog een aantal gebouwen in de Parkstraat zouden afgebroken worden. Op die plaats zou dan een nieuwe aula worden gebouwd. (TBC-NH)

Het Van Dale-kollege zal, als alles volgens plan verloopt tegen oktober 1986 ingericht worden als studentenvoortvoering. Ook studentenvoorzieningen krijgt er onderdak. (foto Veto)

Elke donderdagmorgen...
Veto-morgen
Neem een abonnement!
Helemaal niet zo duur.

Een nieuw computersysteem

REKENCENTRUM — Reeds enkele jaren drong men er bij de academische overheid op aan om bijkomende moderne en gebruiksvriendelijke computerinfrastructuur te plaatsen. Deze computers zouden vooral gebruikt worden voor onderwijsdoelstellingen.

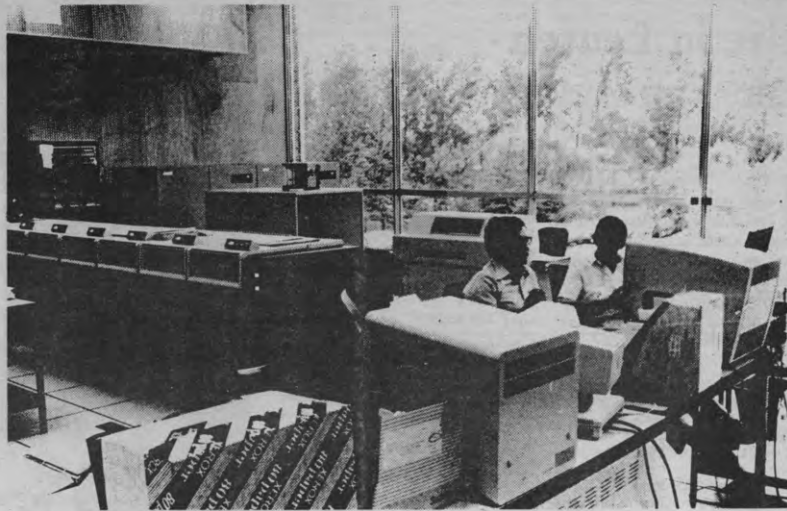
Dit jaar nam het project dan ook eindelijk concrete vormen aan. Er werd een enquête uitgevoerd bij alle fakulteiten om de voornaamste didactische noden te verzamelen. In april van dit jaar voerde het rekencentrum een marktstudie uit. Uit de verschillende offerten werd dan een computer gekozen.

De keuze is gevallen op de BASF 7/70 van Hitachi. Hij wordt uitgerust met 12 Megabyte hoofdgeheugen en 12 communicatiekanalen. Hij verwerkt zo'n slordige 3 miljoen instructies per seconde. Het interessante van de machine is dat hij zich volledig gedraagt zoals een IBM-370, wat impliceert dat de bestaande software van het rekencentrum gewoon kan overgeplaatst worden op het nieuwe broertje.

De plaatsing van de computer zal tegen het einde van deze maand moeten gebeuren, als alles volgens plan verloopt. Ondertussen werd er een "klein" computerje geplaatst, zodat vele testen nu al kunnen doorgevoerd worden.

Buiten deze voor didactische toepassingen bedoelde computer werd er ook nog een akkoord met IBM ondertekend. Het gaat om een universitair studiepakket voor de ontwikkeling van programma's voor Computer Integrated Manufacturing. Binnen het akkoord stelt IBM Belgium de KUL gedurende twee academiejaren gratis materieel ter beschikking. Het betreft een systeem IBM 4341 model 2, inclusief randapparatuur. Aan de hand van dit systeem zullen er lesprogramma's ontwikkeld worden.

Er wordt in het rekencentrum dan voorlopig ook hard gewoegd om alle nieuwe apparatuur op gang te krijgen, zonder daarmee de service van het 'oude' systeem (IBM 3033) te verwaarlozen.

In afwachting van de plaatsing van de definitieve computer, staat er een kleinere. De BASF 7/70 zal bij plaatsing eind deze maand een groot deel van het uitzicht via het raam benemen. (foto Veto)

Buurthuis 'De Straatmus' bedreigd

Buurtwerk 'De Straatmus' vzw is werkzaam in de Mussenbuurt te Leuven. Deze oude werkmansbuurt is gelegen nabij het station, tussen de Bondgenotenlaan en de Tien-se Vest en wordt gekenmerkt door kleine huisjes, verkrotting en een gebrek aan openbaar groen en speeltuinen. Er wonen vooral bejaarden, jonge gezinnen en een aantal vreemdelingen.

Het huis waarin het buurtwerk gevestigd is, heeft al een hele geschiedenis achter zich. De oorspronkelijke eigenaars lieten het uit spekulatieve overwegingen gedurende vijf jaar leeg staan en verkrotten. In december 1980 besloot het buurtcomité het huis, desnoods tegen de wil van de eigenaars in, in gebruik te nemen. Maandenlang werkten tientallen vrijwilligers om het huis opnieuw woonbaar te maken. Ook de grote tuin (tuin De Walque) achter het huis, het enige groen in de buurt, werd opgekuist en in gebruik genomen. Herhaaldelijk heeft de stad beloofd een deel van deze eigendommen ter beschikking te stellen aan de gemeenschap. Van die beloften is echter totaal niets in huis gekomen...

Drie maanden geleden werden het buurthuis en de tuin verkocht aan de kapitaalcrachtige nv Sankt Antonio. Na verschillende onderhandelingspogingen bleek dat de nieuwe eigenaar weigert het huis te verhuren aan het buurtwerk omdat hij liever aan studenten wil verhuren zodat het veel meer opbrengt.

Op 23 oktober wordt Buurtwerk De Straatmus door nv Sankt Antonio voor het vredegerecht te Leuven gedaagd. De nv eist dat het huis Jozef II straat 24 (het buurthuis) binnen de 24 uur na de betekening van het te vellen vonnis ter vrije en algemene beschikking van de eigenaar wordt gesteld.

Vijf jaar konstante inzet en strijd voor publieke ruimten kunnen niet zonder meer worden weggevaagd. Een bloeiende buurtwerking en kinderwerking met kindertelers en naschoolse opvang komen in de kou te staan. Het buurthuis weigert dan ook goedschiks het huis te verlaten. Met een bezettingsactie wil men het falende stads- en staatsbeleid omtrent leegstand en verkrotting aan de kaak stellen.

Het buurthuis doet dan ook een oproep tot een stevige solidariteit, zoals het samen verzorgen van een permanentie en het massaal aanwezig zijn op het vredegerecht op 23 oktober.

NH

Studielening voor tweede diploma

Het aantal studenten dat na het behalen van een eerste diploma wenst verder te studeren neemt de jongste jaren gevoelig toe. Absolute gegevens zijn daarover niet voorhanden, maar uit een recent onderzoek van de dienst voor studieadvies blijkt dan 12% (ca 500 studenten) van diegenen die een diploma behaald hebben aan de KUL op één of andere manier verder studeert (aggregeert en doktoraat niet inbegrepen).

Veel toelage-gerechtigde studenten waren er over verwoerd dat specialisatiejaren niet konden gefinancierd worden. De wet op de studietoelage van 1971 voorziet wel de mogelijkheid studietoelagen te verlenen aan studenten die reeds in het bezit zijn van een eindexamen van het hoger onderwijs, en gespecialiseerd onderwijs volgen, dat aansluit bij hun voornemd diploma. Maar wegens het ontbreken van uitvoeringsbesluiten is dit artikel tot nu toe dode letter gebleven.

Naar aanleiding van de vele aanvragen wou de Sociale Dienst in de

doen. Konkreet stelden ze op de Raad van Studentenvoorzieningen van 13 juli voor studieleningen toe te kennen aan deze tweede diplomastudenten die minvermogen zijn op basis van de principes die gehanteerd worden door de Dienst voor Studietoelagen van de Vlaamse Gemeenschap of van de Laatste Dienst van de KUL. Waarom zouden minderbevoegde studenten geen tweede diploma mogen behalen en anderen wel?

Alhoewel dit een zeer sociale doelstelling is, moeten we echter toch de bemerking maken dat het er een is van sekundair belang. Al is het maar door het toekennen van studieleningen, men draagt altijd bij tot het institutionaliseren van de derde cyclus. En dit laatste is, nu niet zo'n goede zaak, vindt Sociale Raad.

Studieoverlenging

Als de trend naar studieoverlenging het nog lang volhoudt, wordt de waarde van een eerste diploma herleid tot een louter toegangsticket voor een tweede. En twee diploma's halen zal nog wel enige tijd duurer blijven aan er één halen.

Met dit voor ogen zullen er ook

Kolonels in Alma?

ALMA — De Alma-direkteur van vorige jaren, Gust Mangelschots, is nog altijd niet opgevolgd. Niet alleen is men nog altijd niet zo zeker wat voor type persoon men op die post wil, maar ook is het een zoeken naar de juiste man of vrouw. Overigens vernamen wij dat tussen de sollicitanten voor de vakante betrekking ook een aantal legerofficieren zaten. Deze personen worden immers rond hun vijftigste gepensioneerd. Op dat ogenblik werden de hersens reeds voldoende aangetast door rondslingerend raketten, slecht schietende miliciens en niet-rijdende Belgische tanks.

Opvallend is wel dat dergelijke personen in het leger een loon van meer dan honderdduizend frank per maand krijgen. De vraag is of zij met dergelijke verwachtingen een functie in de sociale sector (wat de Alma toch is) zullen ambiëren. Volgens insiders zou het niet onwaarschijnlijk zijn dat de functie nog enige tijd vakant blijft.

(TBC)

ASR zoekt toenadering tot KrUL

SOCIALE RAAD — Zoals onderhand wel geweten bestaan er op dit ogenblik twee studentenoverkoepelingen. De ASR die in de universitaire vertegenwoordigingsstructuur zit en de eisende partij KrUL. Om derde partijen (o.a. academisch personeel) niet te veel te laten profiteren van de verdeeldheid onder de studenten, besliste ASR, middels Sociale Raad, vorige vrijdag een nieuwe poging te ondernemen om tot een afvaardiging van beide overkoepelingen te komen. Daartoe wordt nu vrijdag een vergadering uitgeschreven waarop alle kringen, zowel van ASR als KrUL, uitgenodigd zijn.

In die vergadering zal de vertegenwoordiging naar de Raad voor Studentenvoorzieningen worden verkozen. Tegelijkertijd besliste Sociale Raad dat het voor hen geen onoverkomelijk probleem vormt om enkele mensen van KrUL in de delegatie op te nemen op voorwaarde dat de KrUL-afgevaardigden zowel persoonlijk als vanuit hun overkoepeling een zekere garantie geven dat rond de sociale problematieken een werking zal opgebouwd worden.

(TBC)

Niet-geaffekteerd patrimonium

Dit is een geldpotje waar de universitaire overheid soms nogal eens onverwacht mee uitpakt. Voornamelijk komt dit omdat het hier niet om staats-toelagen gaat, maar voor 85% om inschrijvingsgelden. Met dit geld mag de universiteit van de staat doen wat ze wil. Van de studenten echter niet. Zo protesteerde Sociale Raad in het verleden reeds herhaaldelijk tegen het feit dat men hier zitpenningen voor professoren en toelagen aan het luxerestaurant Faculty-Club mee betaalt.

Met ditzelfde potje wil de universiteit nu jaarlijks 500.000 fr studieleningen uitbetalen aan tweede diploma-studenten. Dit is wel niet zo a-sociaal als bijvoorbeeld zitpenningen, maar het blijft toch verkeerd dat dit met studieleningen gebeurt. Het is de staat die het moet mogelijk maken dat iedereen kan studeren, en niet het inschrijvingsgeld van de studenten. Bovendien stelt men dan nog de restrictie dat, wil men hier aanspraak op maken, men zich tijdens het behalen van het eerste diploma moet onderscheiden hebben. Ens te meer blijkt de universiteit enkel geld te hebben wanneer het erover gaat het onderwijs eilander te maken.

Praktische inlichtingen hieromtrent kan men altijd bekomen op de sociale dienst van de KUL, Bogaardenstraat 1, 3000 Leuven. (NH)

Live in Leuven Luc Van Acker & Band

In de Belgische rockscène de voorbije twee jaar een zekere stabilisatie op te treden. Vaste namen handhaafden zich, terwijl erg weinig nieuwe krachten wisten door te stoten. Eén iemand is er nochtans in geslaagd het laatste jaar die windstilte te doorbreken.

Luc Van Acker: één talentrijke jonge Vlaming die ondanks zijn jonge leeftijd toch een vrij uitgebreid en gevarieerd muzikaal verleden achter de rug heeft. Na eerst in een hele serie lokale groepjes te hebben gespeeld (o.a. Regiment of Disorder, A.A., T.V. Minds) neemt Van Acker een elpee op in eigen beheer. *Taking Snapshots* heet het werkstuk, dat als een impressionistische geluidskollage kan worden omschreven.

Na wat door Europa gezworven te hebben, neemt hij vervolgens de maxi-single "ZAS" op, met Jean-Marie Aerts als producer. Ook speelt hij als sessiemuzikant mee op een elpee van Polyphonic Size, en doet de productie voor de maxi "Wars on 45" van The Cultural Decay. Eind 1982 wordt Luc Van Acker vast lid van Arbeid Adelt en werkt mee aan de mini-elpees "Jonge helden" en "Le Chagrin en Quatre-vingt", die in België en Nederland goed onthaald worden. Dat belet niet dat de activiteiten van Luc Van Acker als gastmuzikant inmiddels verder gezet worden. Zo is hij te horen op elpees van Jo Lemaire, Red Zebra, en de Amerikaanse Anna Domino. Tussendoor vindt hij nog de tijd om een solo-single op te nemen: "The fear in my heart": een uitstekende plaat in een schitterende hoos.

In 1983 komt Luc Van Acker in contact met de Britse groep Shriekback (opgericht door ex-leden van XTC en Gang of Four). Samen met groepslid Dave Allen neemt hij, onder de projectnaam Noise Abroad een 12-inch op: *Vent that spleen*, en speelt nadien ook mee op de Shriekback-elpee *Jam Science*.

In maart 1984 verschijnt van Luc Van Acker een solo-elpee, waarop hij wordt bijgestaan door bekende namen als Dave Allen, Blaine L. Reiniger, Anna Domino, David Rhodes, e.a.

De muziek van Luc Van Acker is op deze plaat duidelijk gegroeid: het experimentele blijft aanwezig, ritmes zijn zeer belangrijk, maar er is nu ook een evolutie naar echte songstructuren (o.a. The Ship, Zanna, Heart and Soul). Zelf beschouwt hij de plaat als een soort thesis, waarmee hij zijn "diploma" van muzikant heeft behaald. Over zijn toekomst zegt Luc Van Acker: "Net zoals een Brian Eno, Robert Fripp en Peter Gabriel in de jaren zeventig elpees maakten die het midden hielden tussen commercieel en experimenteel, tussen zwaar en op de hand en toegankelijk, zo wil ik nu ook platen uitbrengen."

Om zijn muziek ook live te kunnen brengen vormde Luc Van Acker een eigen groep. De leden zijn: Brain Neville (ex-Pigbag), Michael Cartwright, Pete Downs (ex-Belle Stars), Adriano Cominotó, en de Engelse zangeressen Judith en Valerie.

Een bezig baasje dus, en met stijl. Een Belgisch artiest op weg naar de doorbraak?

Wie hem nog niet zag of hem wil terugzien kan dit op woensdag 17 oktober om 21.30 u in Alma II te Leuven.

Zuid-Afrika veegt voeten aan verordeningen van de VN

AKZA — Op een gruwelijke voormiddag, zoals alleen de maand september ze kan geven, stapten een aantal aktievoerders van anti-apartheidsbewegingen een bontwinkel in het winkelcentrum van Brussel binnen. Zij vertelden de eigenaar dat hij *gestolen* goederen te koop aanbood en vroegen de bijgeroepen politie alle bontmantels van een bepaald merk in beslag te nemen en terug te bezorgen aan de rechtmatige eigenaars. De politie maakte enkele procesverbaal op en speelde dit door naar de Prokureur des Konings.

Het is de allereerste keer dat een procesverbaal werd opgemaakt voor de verkoop van SWAKARA-bont. SWAKARA staat voor *South West Afrika Karakul* en is gekrueld bont van pasgeboren lammeren uit Namibië, zeer duur en uiterst zeldzaam. Volgens internationaal volkenrecht is de handel in Namibische goederen zonder toestemming van de Verenigde Naties illegaal.

Namibië is al meer dan honderd jaar een gewingest van overheersende mogendheden. Het wordt nu zeer tegen de wil in van de Verenigde Naties *illegaal* bezet door Zuid-Afrika. Reeds in 1966 ontnamen de VN Zuid-Afrika het

mandaat over Namibië en installeerde in 1967 de VN-raad voor Namibië dat de administratieve bevoegdheden over Namibië moest waarnemen.

Zware hypoteek

Tien jaar geleden, om precies te zijn op 27 september 1974, vaardigde deze VN-raad voor Namibië een dekreet uit voor de bescherming van de natuurlijke rijkdommen van Namibië. Tot op de dag van vandaag zijn er nooit stappen ondernomen om dit *dekreet nr. 1* toe te passen. Ondernemingen of personen die in strijd met dit dekreet natuurlijke grondstoffen of hulpmiddelen uit Namibië vervoeren, aankopen of verwerken kunnen gerechtelijk vervolgd worden op straffe van beslaglegging en schadeloosstelling aan het Namibische volk.

En het gaat hier niet alleen over Namibisch bont, maar ook over grote hoeveelheden diamant, koper, zink, zilver, lood, tin, arseen, uranium... Deze delfstoffen worden zowel door Zuid-Afrikaanse als Europese en Noord-Amerikaanse firma's ontgonnen en uit Namibië weggeslept. Namibië wordt door buitenlandse investeerders

zodanig *leeggeplunderd* dat er voor de Namibiërs zelf niets meer overblijft, eens zijn hun onafhankelijkheid krijgen.

Een onafhankelijk Namibië wacht een zware gehypoteerde toekomst. Daarom dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York binnenkort een resolutie aanneemt die de Raad voor Namibië vraagt juridische akties te ondernemen die de naleving van het dekreet rechtsgeldig maken.

Niets staat een toepassing van dit dekreet in de weg. En zeker voor België, dat als enige EG-lidstaat zetelt in de Raad voor Namibië, is hier een belangrijke mogelijkheid weggelegd, wil het nog aanzien afdwingen in internationale politieke aangelegenheden. (LP)

Archief en Museum van het Vlaams Studentleven

Aan de Leuvense universiteit bestaat een *Archief en Museum van het Vlaams Studentleven*. Dit is een afzonderlijk fonds in het Universiteitsarchief. Zij is de enige openbare boekerij die alle studentenleeds (ook gestencilde) bewaart.

Omdat er steeds dokumenten verloren gaan door het wisselen van besturen en soms van lokalen, kan het voor kringen interessant zijn geregeld een exemplaar van hun *tijdschrift* naar voormeld Archief te zenden. Daar worden de jaargangen zorgvuldig bewaard ten gerieve van latere kringbesturen en aan al wie een bepaald aspect van het studentenverenigingsleven wil bestuderen.

Het AMVS verzoekt ook om toezending van een exemplaar van alle verslagen, pamfletten, manifesten, strooibijlatten, feestprogramma's, lustrumbrochures, affiches en foto's van alle studentenverenigingen.

Studentenverenigingen kunnen ook hun oude archieven 'in bewaring' aan het AMVS toevertrouwen; zij blijven er eigenaar van en hebben steeds toegang tot hun bezit dat tegen verlies en verspreiding wordt behoed.

Op dit ogenblik wordt het AMVS overigens veel geraadpleegd door historici en publicisten. Zo werd zij als een van de bronnen vermeld in dertig licentiaatsverhandelingen. Het archief is te bereiken op onderstaand adres: Archief Vlaams Studentleven Universiteitsbibliotheek Mgr. Ladeuzeplein 21 3000 Leuven

MINOLTA COPY-CENTER Kopies TOP kwaliteit

Kon. Albertlaan 23
3000 LEUVEN

1 fr.

Toneelstuk over Kwaad getuigt van kwade wil

Dinsdag twee oktober ging het nieuwe stuk van Jan Decorte, *Anatomie*, in première. Deze ging door in de Vlamingenstraat 83, waar toevallig een Veto-medewerker rondliep. Het geheel leidde dan ook tot een pijnlijke konfrontatie.

Het begon wel veelbelovend. Een indrukwekkende jongedame stapte vanuit de zaal naar het podium onder het debiteren van sappig sadistische wenssen. Toen zij verdwenen was, kwam een bende gelijksortige wezens het podium op - ik meende in elke dame de eerste te herkennen - die weerom in het sadisme vervielen. Gebrek aan timing maakte de chaotische babbelscene volledig ongelooftwaardig.

Deze ongelooftwaardigheid bleef het hele stuk door hangen, maar, zo wist mijn buur te vertellen, "dat is de bedoeling". Nou moe.

Natuur der dingen

Eén van die vreemde wezens kwam al vroeg in het stuk vertellen dat het gebeuren de 'natuur der dingen' als thema had. Tof, dacht ik, want ik had er natuurlijk geen idee van wat dat zou kunnen zijn. Na afloop wist ik het nog niet. De regisseur schijnt ons je hebben willen tonen dat 'de mens' kwaad is, want hij toonde de mens in zijn 'kwaad' aspecten.

Decorte heeft zich echter beperkt tot het tonen van voorbeelden: een stilistische verkrachting, het afhakken van handen en het presenteren van roodgeverfde, weliswaar kartonnen, ledematen. Dit alles heeft hij overgoten met een woordenstroom waar kop noch staart aan te krijgen was. De vraag die zich dan stelt is natuurlijk: waar heeft de schrijver dit uit afgeleid? Een stilte, indrukwekkend als de jongedame, vult hier de zaal. De schrijver-regisseur heeft dit punt vermeden, zodat het hele stuk de bittere smaak kreeg enkel slogan te zijn. Over de natuur der dingen werd dus niets gezegd. Jammer.

In het toneelstuk, weinig toneel veel

stuk, werd gezegd dat er geen goed bestaat zonder kwaad. Mij best. Maar waarom toont de regisseur dan alleen maar zogezegd kwade dingen? Bestaan die dan zonder goed? Zijn 'kwaad' kwam dan ook over als een openstapeling van flauwe sadistische grapjes.

Ongevoelig

De freaks van het genre zullen waarschijnlijk wel 'goed' ontdekten hebben in een of ander personage, maar dat zal zeker niet aan de akteur of actrice te horen geweest zijn, alle teksten werden op dezelfde egale toon afgedrukt zonder ook de minste emotie. "Ja, maar", replitkeert een Decorte-liefhebber, "het is dan ook tekst om de tekst, niet om de gevoels". Tekst om het geluid leek het mij eerder, want in een tekst zitten gevoels, in wat zij brachten niet.

Er werd helemaal niet geakteerd. De spelers deklameerden de tekst zonder binding met diens inhoud. Waarschijnlijk deden ze dit wel op bevel van de regisseur, maar dat verhindert mij niet de waaromvraag te stellen. Waarom grijpt een regisseur naar een klicheematige stijl als dat van de ongevoeligheid, terwijl dit niet past met de inhoud? Gemakzucht? En waarom mogen dialogen niet meer als dialogen worden gebruikt? Vernieuwing om de vernieuwing? Voor mij hoeft het niet. Ik kan niet begrijpen hoe iemand er toe komt een bundel afgesloten stijlmiddelen en onbeluisterbare tekst aan te wenden om de kijker over iets tot nadenken te

bewegen. Vele toeschouwers zijn zonder iets begrepen te hebben naar buiten gestapt. Ik meen mezelf tot die laatsten te kunnen rekenen.

De enige zinnige reden die hij zou kunnen gehad hebben ter verantwoording van zijn stijl is dat een stuk dat over het kwaad gaat van kwade wil moet getuigen. En dan vraag ik mij wel af in hoeverre dat te verdedigen valt.

Afperserij

Het lijkt mij een toneelstuk om het toneelstuk te zijn geworden, want uit het geheel spreekt een sleur die het stuk met de grond gelijk maakt. Eentonigheid, ongevoeligheid en ongelooftwaardigheid met een saus goedkope stijl erop zal ik nooit kunnen zien als ingrediënten voor een goed stuk. Het spijt me.

Nog een positief punt misschien: voor je tweehonderd franken krijg je niet, zoals beloofd, twee uren 'spektakel', maar slechts een uur plus daarbij een aanvullende diamontage - één dia per seconde - met een kerstboom voor het scherm, waarvan de zin en het nut mij volledig ontgaan. Een laatste vraag die ik me bij dit stuk stel is waarom Decorte het publiek zo haat. Onbegrijpelijk zijn en ongevoelig toneel brengen is geen kunst. Dat kan mijn komputer ook.

FB

Politisering van het openbaar ambt

Sinds kort houdt het VRG (vereniging van afgestudeerde rechtsstudenten) elk jaar een Algemene Vergadering. Hierop wordt telkens een aktueel tema aangesneden. Vorig jaar was zo de gerechtelijke achterstand aan de beurt. Deze keer verkoos men het onderwerp der politisering te behandelen.

Professor Huyse van de KUL werd aangezocht voor een algemene situatieschets. Daarna stond een debat op het programma met vertegenwoordigers der verschillende fracties (op Agalev na). Professor Storme (prominent jurist van de RUG) bracht daarna alles tot een konklusie.

Hoe politiseren en waarom depolitiseren?

Onder de allesbehalve ruime aanwezigheid van een 65 aanwezigen zou professor Huyse politiseringstheorie uit de doekjes doen. Hij deed dit overigens vrij boeiend en met enig gevoel voor humor. Tegelijkertijd ontwikkelde hij ook een strategie om dit kwalijke zaakje in de toekomst te vermijden.

Politisering is een begrip dat drie verschillende inhouden kan hebben. Allereerst kan het aangeven dat ambtenaren politieke overwegingen laten prevaleren op principes van goed overheidsmanagement of rechtsgelijkheid. Dit kan verbijzonderd zijn in partijpolitiek gedrag. Daarnaast is er ook nog de politisering door het benoemen van dergelijke personen op politieke basis of als ambtenaren zelf de politieke weg bewandelen om hun belangen te behartigen. Huyse had het vooral over de politisering van de benoemingen, hoewel dit volgens hem niet kon losgekoppeld worden van het politiseren van het gedrag der ambtenaars.

Evolutie en gevolgen

Reeds in de jaren 1850 waren er klachten over politisering. Maar slechts de laatste 20 jaren neemt het verschijnsel hand over hand toe. Dit kan gekonstateerd worden in vier merkwaardige ontwikkelingen. Zo heeft de politieke interventie zowel betrekking op de hogere niveaus, als nu ook voor de lagere (poetsvrouwen...). Daarnaast worden ook nieuwsoortige posities (BTK, stagiaires...) voorwerp van partijpolitieke beslissingen. Dit geheel wordt dan nog toegepast in steeds meer sectoren van het overheidsbeleid: cultuur, politie... Dit alles is tegelijkertijd niet alleen meer het werk van individuen, maar steeds meer van goed-uitgeruste partij-apparaten, die steeds hun volle gewicht in de schaal werpen. Voorbeeld hiervan is de commissie Dekens die de postjes in heel wat gevallen verdeelt.

De politisering van de benoeming leidt volgens Huyse tot vele uitwassen. Wanneer de politieke criteria belangrijker zijn dan de echte bestuurs-rationaliteit, krijgt men minder optimale en zelfs overtoelinge aanwervingen. Tegelijkertijd zorgt dit ervoor dat steeds meer overheidsdossiers op hun politieke dimensie en niet op hun bestuurstechnische dimensie geformuleerd en behandeld worden. Tegelijkertijd wordt de arbeidsmotivatie aangetast (de carrière hangt immers rechtlijnig af van de politieke kaart).

Het hele verschijnsel zorgt ook voor een groei van het overheidsbudget, terwijl gespannen verhoudingen tussen minister en zijn topambtenaren (nog met een kaart van de vorige regering) sterk in de hand gewerkt worden.

buitenaf heeft men oververtegenwoordiging van de Franskiljone en de topklasse-ambtenarij kunnen afbouwen.

Toch inkorporeert dit denken heel wat risico's. Men scheidt inderdaad een concurrentiegeest, terwijl in het juridische wereldje korpsgeest een belangrijk element is. De achterstand in de gerechtszaken wordt tegelijkertijd in de hand gewerkt: vaak benoemt men immers niet genoeg magistraten omdat er geen kandidaten met de juiste kaart zijn. De kwaliteit van de rechtspraak, komt eveneens op een lager niveau te liggen. En tenslotte wordt de onafhankelijkheid van de magistratuur helemaal een schijntje. Hoewel omtrent dit laatste nauwelijks bewijsbare gegevens zijn verzameld, geeft Huyse aan dat de publieke opinie toch zijn twijfels begint te krijgen (als voorbeeld verwees hij naar het arrest Buyle). En ook dit laatste houdt reeds gevaar voor de magistratuur in.

Ook hier zag Huyse een pakt als oplossing. Tegelijkertijd zag hij brood in een uitbreiding van de gerechtelijke stades en in het uitbouwen van een adviescommissie. Hierdoor zou de kwaliteit van een kandidaat meer centraal moeten komen te staan.

TBC

Wij willen meer...

Het debat werd nauwelijks een echt debat. In theorie waren alle deelnemers voor een afbouw van de politisering. Tegelijkertijd lieten zij zich wel zinnelijke ontvallen waaruit bleek dat zij "benadeeld werden tot nu toe. Waarschijnlijk was het juist om die "benadeling" recht te trekken dat de verschillende partijen het dan ook onens waren over de manier waarop de politisering moest afgebouwd worden.

Voor de CVP kon kamerlid Bourgeois nauwelijks enige sympathie losweken bij het publiek, althans in de beginne. Vrij paternalistisch had hij het over een jong en onervaren publiek, dat hij eens één en ander zou uitleggen. Politisering was volgens hem niet weg te werken en moest zelfs volgens de Grondwet. Deze geeft immers de uitvoerende macht de opdracht de benoemingen te doen. Blijkbaar heeft die uitvoerende macht (regering) dus geen enkele mogelijkheid om objectieve criteria aan te wenden.

**U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYKX
TIENSESTRAAT 87
3000 LEUVEN**

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18 u.

zaterdag
7 tot 14 u.

**DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIJT
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E. A.
DAGBLADEN -
TIJDSCHRIFTEN -
ADVERTENTIE**

universitaire opleiding bagatelliseren.

Baert

Volksvertegenwoordiger Baert van de Volksunie vond de politisering moeilijk te bestrijden. Ook nu kent men in de magistratuur heel wat adviezen. Deze zijn te individueel en worden overigens vaak genegeerd. De onafhankelijkheid kwam volgens Baert nog niet in het gedrag, de kwaliteit echter wel. De voorgestelde oplossingen waren niet zo ver van de CVP verwijderd.

Luc Vanden Bossche van de SP wees er in eerste instantie op dat de orde der advocaten meer oog moest hebben voor het organiseren van een stage. Dit in plaats van een overdreven belangstelling aan de dag te leggen voor allerlei tuchtprobleempjes. Vanden Bossche koppelde de politisering van de magistratuur niet los van de algemene politieke constellatie. Hij stelde dat het politieke systeem in se goed was. Maar de politici ontvluchten hun verantwoordelijkheden (volmachten en vertonen een sterke hang naar klantelisme. Overigens is het recht niet waardenvrij en moet men een zekere stelling innemen. Dit staat echter nog niet gelijk met een noodzaak naar partijpolitisering.

Dekens

Vanuit de zaal werd de panelleden onder meer naar hun oordeel over de commissie Dekens gevraagd. Algemeen genomen was er een tendens om meer openheid te vragen. Tevens was er de vraag om meer gevallen een examensysteem, conform het Vast Wervingssekretariaat in te voeren.

TBC

Pessimisme nog niet nodig

Professor Storme vond in zijn slotrede dat er een zeker optimisme kon gehandhaafd worden. Immers, luidens de debatten, waren de meeste partijen tegen de politisering. Storme wees overigens nog eens op het belang van een onafhankelijke rechtsmacht. Dit zeker nu de wetgever zijn taak als normgever steeds meer ontvlucht. Op die manier kan alleen de rechterlijke macht de uitvoerende nog controleren.

Storme konstateerde ook dat de niet-politieke wereld bij dit proces van politisering niet helemaal vrijuit gaat. Tegelijkertijd konstateerde hij wel dat de politisering met de regionalisering nog was toegenomen. De hele regularisatie-tendens houdt immers in dat politiek aangeduide mandatarissen nu officieel aangenomen zullen worden, zonder ooit een examen te hebben afgelegd.

TBC

De panelleden van links naar rechts: Vanden Bossche (SP), Bourgeois (CVP) voorzitter van Dievoet, Herman-Michielsen (PVV), Baert (VU) en verslaggever Senaeva. (foto Veto)

Het Zwarte Orkest

De telelens gericht op extreem-rechts in België

Na zijn *Opmars der Stillen* uit 1982 heeft de Waalse cineast Stéphane Lejeune, nu een nieuwe politieke documentaire klaargestoomd, die wellicht even grijs zal gedraaid worden als zijn voorganger. De nieuweling noemt *Het Zwarte Orkest*. Waar *Opmars* wat leed aan overdaad door een te groot veld te willen bestrijken inzake extreem-rechtse tendenzen in het Belgische repressie-apparaat, is het object nu nauwkeuriger afgebakend en overzichtelijker geanalyseerd. De twee belangrijkste fascistische groepen in België, nl. Front de la Jeunesse (sinds 1982 Forces Nouvelles) en de VMO worden, nauwkeurig ontleed, in beeld gebracht. De thema's die behandeld worden zijn essentieel: de fascistische ideologie wordt blootgelegd aan de hand van interviews met de betrokkenen zelf; het militair karakter van deze groepen wordt getoond aan de hand van oefenkampen, aanslagen, enzovoorts. Naast een exemplarische aanpak van de banden tussen extreem-rechts en het overheidsapparaat, is de belangrijkste tesis die de cineast in deze film legt, de wetenschap dat extreem-rechts in België deel uitmaakt van een Europees en zelfs wereldwijd vertakt netwerk, dat her en der door racistische agitatie zelfs in de smaak is gekomen van het kiezerspubliek...

Het meest verontrustend zijn evenwel de momenten als men het heeft over de steeds hechter banden tussen extreem-rechts en de staat. Als in 1980 het Brusselse weekblad *Pour* foto's publiceert van oefenkampen van Front de la Jeunesse in Francorchamps, en de identiteit van de deelnemers vaststaat, worden die deelnemers niet verontrust, maar worden huiszoekingen verricht bij... *Pour*.

Een tijd later onthult *Pour* dat een bekende PSC'er (franstalige kristendemokraten) de Bonvoisin het Front de la Jeunesse financiert, en in een document aan de parlementaire onderzoekskommissie Wijnninckx stelt de Staatsveiligheid dat de Bonvoisin een Du tse neo-nazi, die in zijn land

terreurdaden heeft gepleegd, onderdak heeft bezorgd. De socialistische burgemeester Eerdekens van Andenne onthult op 20 november 1982 dat de Bonvoisin op zijn kasteel een geheime bijeenkomst van Europees extreem-rechts heeft gehouden. De bescherming van de gebeurtenis gebeurt door paramilitaire van het Belgisch leger, terwijl aan de bijeenkomst nog verder werd deelgenomen door hogere rijkswachtofficiëren...

In de film beweert de FDF-senator Moureaux dat de onderzoekskommissie Wijnninckx die speciaal in het leven was geroepen om de evolutie van extreem-rechts in België te onderzoeken, bewust voortijdig werd ontbonden nadat ze aan het licht had gebracht dat er vermoedelijk een aantal banden bestonden tussen extreem-rechts en bepaalde politieke groeperingen.

Ook wordt niet voorbijgegaan aan de vrijspraak die de VMO voor het Hof van Beroep in Antwerpen mocht aanhoren, nadat op beschuldiging van privé-militie vorming de VMO in eerste aanleg serieuze straffen tegen een aantal van haar leden had gekregen. De cineast stelt verontwaardigd dat pas in het derde proces in Gent, buiten het VMO-bolwerk, zonder haar nauwe banden met het parket, de VMO veroordeeld wordt en als privé-militie ontbonden.

Uitgebreid wordt ook ingegaan op de onthullingen in het najaar van 1983 over de nazi-groep Westland New Post. Uit deze onthullingen bleek dat een aantal figuren uit de Belgische Staatsveiligheid in deze neo-nazigroep waren geïnfilteerd en in één geval zelfs een leidinggevende functie hadden waargenomen, waarbij opleiding werd gegeven aan deze fascistische van het WNP. Alhoewel de Staatsveiligheid minstens reeds twee jaar op de hoogte was van onder meer een dubbele moord die gepleegd werd, van diefstal van belangrijke Nato-dokumenten, werd tegen de groep niets ondernomen.

Kruimels

Naast het infiltratie-werk en het verder uitbouwen van relaties met staatsinstellingen of individuen door fascistische groepen wordt veel aandacht besteed aan de para-militaire uitbouw van deze groepen

Het overzicht van de terreuraanslagen waarbij figuren van het Front de la Jeunesse of de VMO betrokken waren, wordt indrukwekkend geïllustreerd met beelden die ter plekke werden geschoten of met kranten-

foto's. Er is een getuigenis van wapenhandelaar Graisse die getuigt dat hij in opdracht van de Duitse terreurgroep Hoffman VMO-leden aanwierf die zich hadden in een stage bij de Hoffman-groep. Er is een getuigenis van een Ku-Klux-Klan die stelt in België vooral contact te hebben met de VMO. Dossogne, leider van het Front de la Jeunesse, geeft in de film toe contacten te onderhouden met o.m. Fuerza Nueva uit Spanje. Deze groep heeft in Spanje tientallen bomaanslagen op haar actief, en in de film worden indrukwekkende beelden getoond van verboden oefenkampen van deze fascistische groep.

Tijdens een verkiezingsmeeting van Forces Nouvelles in Brussel (de nieuwe naam voor Front de la Jeunesse nadat ze als privé-militie verboden werd) wordt een uitspraak van Franco te berde gebracht door Dossogne: "We vechten niet voor de kruimels van de vuile tafel der habitues, onze plaats is in de heldere nacht, de wapens in de hand." Andere contacten die Forces Nouvelles er op nahoudt, o.m. met MSI en Ordine Nuovo in Italië, het Franse Front National, de NPD in Duitsland, het Engelse National Front e.d. worden door allerhande archiefbeelden geïllustreerd.

Ook i.a.v. de VMO wordt zeer gedetailleerd een heel netwerk van contacten met Europees en wereldwijd verakt fascistische blootgelegd.

Nog niet zo'n slechte

De film als media bewijst uitmuntende diensten als er fragmenten getoond worden uit een interview met VMO-leider Erickson met de Nederlandse VPRO. Erickson brengt een eerbetuiging aan Hitler, die hij een sterke leider

noemt... Het nationaal-socialisme in Duitsland heeft, volgens Erickson maar één fout begaan, nl. dat men de oorlog verloren heeft... Woorden die sekonden later in de film treffend geïllustreerd worden, als we VMO-leden opmerken bij een neo-nazi-meeting in West-Duitsland waar een oud-nazi gehuldigd wordt omwille van "zijn persoonlijkheid zonder gelijke, die totaal niets te maken heeft met de verraders in dit land".

Ondermijningswerk

De konklusie van de film is dan ook logisch: "bepaalde staatsdiensten leveren een belangrijke, logistieke steun aan de krachten van extreem-rechts, en zolang de democratie zich niet waakzamer opstelt tegenover het staatsapparaat zal die kwaal verder woekeren."

Walter De Bock stelt in de film dat de tactiek van extreem-rechts anders is dan in de dertiger jaren. "Westland New Post toont ons duidelijk en voor de eerste maal in België, welke de kenmerken zijn van het fascisme van de jaren '80, in tegenstelling tot het vooroorlogse fascisme. Dit fascisme heeft niet de illusie de massa's te kunnen mobiliseren die toch massaal beschikbaar zijn, gezien de malaise bij de jongeren en het uitzichtloze van hun situatie. Integendeel, uiterst-rechts kiest een strategie die gericht is op infiltratie van het zenuwcentrum van de staat zelf. Dat zien we in Italië (P2), in Spanje, in Frankrijk met de FANE en in België met de WNP, Front de la Jeunesse en VMO... Van het directiekomitee van Front de la Jeunesse is sinds de processen officieel bekend dat twee van de zes, individuen zijn met zeer nauwe banden met de staat. Andere leden hebben directe familiebanden, ofwel met hoge ambtenaren, Interpol België, ofwel met mensen uit de top van de Staatsveiligheid. Andere directieleden van het Front hebben banden met het leger en met bepaalde inlichtingendiensten. De geschiedenis van P2 leert ons dat extreem-rechts overal probeert te infiltreren bij de politie en inlichtingendiensten, en met dit ondermijningswerk zichzelf tracht te versterken", aldus De Bock.

Kritische bedenkingen

De film heeft als enorme verdienste dat het velen de ogen zal openen, en dwars doorheen het taktisch manuever zal doen kijken, dat fascistische groepen in de VMO vaak hanteren met betrekking tot de Vlaamse zaak. De film brengt beelden die meer zeggen dan duizenden debatavonden rond dit tema.

Kritische bedenkingen mijntwege zijn o.m. dat men het onderwerp "extreem-rechts" in België vernauwd heeft tot Front de la Jeunesse (Forces Nouvelles) en de VMO. Dichter bij de Leuvense realiteit staan NSV, TAK, Were Di, en in andere Vlaamse steden zijn groepen actief als Voorpost, Wolfsangel, waarover met geen woord gerept wordt. Ook aan Waalse kant is het verwonderlijk dat een naam als Nols, toch het boegbeeld van het opblaziende racisme, met heel wat contacten met extreem-rechts, niet besproken wordt.

Overigens is het spijtig dat heel de Vlaamse beweging ongenutend geassocieerd wordt met minuscule groepen als VMO, cfr. de aanpak van de Voorproblematiek in de film, en het feit dat de IJzerbedevaart als "een jaarlijks vreemd ritueel" beschreven wordt. Het zal in bepaalde kringen communautaire oprispingen teweeg brengen, die door een meer genuanceerde aanpak beter hadden kunnen vermeden worden.

Een veelgehoorde bedenking is dat wat het tema van de kontra-strategie t.a.v. deze fascistische groepen betreft, de cineast het houdt bij zelden geargumenteerde insinuaties. Extreem-rechts is uit om een spanning, een terreur van de angst te kweeken, en als links ingaat op de provocaties van extreem-rechts speelt men het fascisme in de kaart, zo lijkt de cineast te beweren. Of het allemaal zo simpel is, kan echter sterk worden betwijfeld. Het is dan ook te betreuren dat op dit cruciaal thema, in deze film niet nader werd ingegaan.

Luc Vanheerentals

PS: te bestellen bij Bevrijdingsfilms, Quinten Metsijsplein 4, 3000 Leuven. Tel: 016/232935.

Huurprijzen overdreven prijzig

HUISVESTINGSDIENST — Men bracht ons ervan op de hoogte dat het kamerbestand in Leuven op dit ogenblik ruim groter zou zijn dan de vraag. Een en ander zou ook afgeleid kunnen worden uit het grote aantal bordjes dat nog uithangt.

Doordat de studenten ook dit jaar zeer vroeg op zoek zijn gegaan naar een kot, was de prijs in het begin vrij hoog. De nieuwe vraag viel immers in een periode van schaarste, daar de studenten toen meestal nog niet wisten of zij hun kpt zouden behouden. In de beginperiode waren prijzen van 4000 en meer dan ook geen uitzondering. Wegens het overschot zijn de prijzen de laatste weken dan weer dalend. Op 26 september waren er bij de huisvestingsdienst nog 245 vrije kamers bekend voor meisjes en 308 voor jongens. Volgens diezelfde huisvestingsdienst zouden bij de vrijstaande kamers nog heel wat uitstekende verblijven zijn. Naast uiteraard het klassieke konijnekot.

Wijze raad

Overigens geeft de huisvestingsdienst de studenten de raad in het vervolg minder vlug een kamer te huren. Op die manier zouden kunstmatige schaarste en hoge prijzen voorkomen worden.

Vraag is wel of de personen voor wie dit bedoeld is, dit ook zo'n wijze raad zullen vinden. Heel wat geruster zouden ze al kunnen zijn moest de universiteit eindelijk eens werk maken van waar ze wettelijk gezien zelfs recht op heeft: de bouw van een duizendtal ekstra studentenkamers. De enkele tientallen kamers die er gaan komen op het Van Dalekollege zullen wel mooi zijn, zelfs prestigieus, maar geruststellend is dit niet. Ook is dit aantal te gering om een zeker overaanbod te creëren en op deze manier prijsdrukkend te kunnen werken tegen de privé-sektor, waar de prijzen nu al niet meer gewoon vrij, maar zéér vrij worden bepaald. (TBC-NH)

Maaltijd-bonnetjes afgeschaf

ALMA — De aandachtige studenteveteraan zal het verdwijnen van de bonnetjesverkoop in Alma II en III reeds opgemerkt hebben. Vroeger was daar immers een aparte stand waar de studenten op voorhand maaltijd-tickets moesten kopen. Op deze manier wilde men het lange aanschrijven aan de voedselvoorziening zelf wat vermijden. Het afrekenen aan de kassa (c.q. het afgeven van het bonnetje) verliep dan ook vrij eenvoudig.

In de begintijd kreeg je voor zo'n bonnetje soep, dagshotel en dessert. Dit systeem werkt echter slechts prachtig voorzover de maaltijdprijzen

zelf vrij uniform zijn. De laatste jaren startte Alma echter met een systeem van prijsdifferentiëring. Dit betekent dat meersdier schotels aan verschillende prijzen werden aangeboden. Tevens werden steeds meer maaltijd-bestanddelen (soep en dessert) uit de basisprijs van het ticket gehaald. Als gevolg van één en ander moesten de studenten aan de maaltijdkassa toch meestal een bedrag opleggen op hun ticket.

De Alma trof dan ook in de loop van vorig jaar de beslissing de ticketverkoop af te schaffen. Het argument tijdsbesparing ging immers toch niet meer op. Door deze beslissing verdwijnt wel een traditioneel fenomeen, de kaartjesverkoop, voorgoed (?) in de geschiedenis.

Differentiatie is opslag

Bij dit alles moeten we wel opmerken dat de politiek van prijsdifferentiëring in de Alma zich hierdoor nog wat

dieper vastankert, met alle nadelen vandien. Je hebt voorerst zelf niet zo dadelijk meer een zicht op wat je bijvoorbeeld wekelijks aan eten uitdeeft, en door het grotere prijsaanbod valt het ook minder op dat één en ander al eens wat duurder wordt. Met ander woorden: prijsverhogingen kunnen onopvallender en gemakkelijker doorgevoerd worden. Daarnaast blijft dan de eis van sociale raad in verband met Alma: goed en goedkoop eten voor iedereen.

Het is nergens voor nodig prijzen te differentiëren, al houdt men de goedkoopste schotel dan soms nog in prijs gelijk. Ook van degene die het niet zo breed heeft, mag de Alma niet verwachten dat hij elke dag deze schotel neemt, zodat differentiatie uiteindelijk niets zo veel meer betekend dan gewoon opslag. Is het eten daarentegen goed én goedkoop, dan is iedereen tevreden, ook degene die er financieel beter voorzitten.

(TBC, NH)

ISOL: een gevulde kalender

ISOL — De Internationale Studentenorganisatie van Leuven (ISOL) heeft tot doel de ontvangst en de integratie van buitenlandse studenten aan de KUL te bewerkstelligen. Naast de praktische organisatie die dit meebrengt (administratieve hulp, vertalingen, enz.) heeft ISOL vooral een net van ontspanningsactiviteiten uitgebouwd, waaraan zowel Belgische als buitenlandse studenten deelnemen.

Voor een drankje en een gezellige babbel met mensen van over de ganse wereld kan men terecht in de ISOL-bar aan de campus Sociale Wetenschappen (Vesaliusstraat), die uitgerust is met spelbenodigdheden (tafeltennis, schaaak, dam, kaart,...).

Zowel individuele als massaspporten worden door ISOL beoefend, en op vrijdagavond verzorgt de organisatie haar eigen radioprogramma op Radio Scorpio. In de bar gaan geregeld feesten door, gaande van een gewone TD tot het succesrijke food-festival, waar mensen uit verschillende landen gerechten van thuis laten proeven aan de liefhebbers. Muziek en film komen veelvuldig aan bod en zowel ontspannende als leerrijke excursies worden

gemaakt: meerdaagse trips naar Parijs en de Ardennen, het jaarlijks carnaval in Keulen, stadsbezoeken aan Amsterdam en Brugge, goedkoop groepstransport naar activiteiten buiten Leuven, alsook verscheidene fabrieksbezoeken.

De Belgische ISOL-leden organiseren wekelijks ernstige en ludieke praatavonden voor anderstaligen die hun Nederlands willen inoefenen. Verder neemt ISOL deel aan activiteiten die aan de unief georganiseerd worden. Onze massale vertegenwoordiging op het Interuniversitair Sporttoernooi van vorig jaar is bijvoorbeeld bekend.

Indien noodzakelijk zet ISOL zich ook in voor het oplossen van meer universele problemen van de buitenlandse studenten. Men herinnere zich de actieve deelname van de organisatie in de strijd tegen de migrantenwet van Jean Gol vorige winter.

Voor de leden staan in ISOL een aantal interessante faciliteiten ter beschikking als telefoondienst voor het buitenland, elektrische schrijfmachines... Lidmaatschap geeft bovendien kortingen op de ISOL-activiteiten, en

geeft je de kans mee te werken in een "nationale groep", de suborganen van ISOL die het bestuur warnemen en die financiële en materiële steun krijgen bij het organiseren van activiteiten. Over de ISOL-gebeurtenissen worden de leden inlicht via een maandelijks nieuwsbrief.

Indien je interesse vertoont voor ISOL of indien je gewoon maar dorst hebt, loop eens langs in de ISOL-bar, geopend tuss 12.00 u. 's middags en 2.00 u. 's nachts, of informeer eens op het ISOL-kantoor, op de eerste verdieping van Home Vesalius, Vesaliusstraat 34 en dit tussen 14.00 u en 17.00 u. 's middags.

Als belangrijke activiteiten voor de nabije toekomst staat op dinsdag 22 oktober vanaf 16.00 u. een pannekoekenfeest op het programma, en eind oktober/begin november brengt ISOL een bezoek aan de Marlboro-fabrieken in Bergen op Zoom (Nederland). □

Vreemde eenden

HUISVESTING — Op dit ogenblik zit de universiteit nog altijd met een aantal vreemde studenten die onverrichterzake naar een kq zoeken. Voorlopig zijn zij op Terbank geloged.

Enerzijds worstelt men met het probleem dat sommigen, in afwachting van de overkomst van hun vrouw, slechts een tijdelijk verblijf van enkele maanden wensen.

Anderzijds is het merkwaardig te constateren dat nogal wat huiseigenaars liever geen vreemde student in huis schijnen te hebben. Enkel de "blanke individuen" krijgen volgens de Huisvestingsdienst nogal gemakkelijk onderdak. Deze houding kan niet spijtig genoeg worden gevonden.

Wie eventueel wel een oplossing ziet voor deze problemen kan zich altijd richten tot de Huisvestingsdienst in de Jan Stasstraat.

(TBC)

genisproblematiek aan het woord komen, of tewerkgesteld personeel in de gevangenis. In die zin willen de programmamakers ernaar streven doorheen het jaar een pluralistische, veelzijdige visie op het fenomeen van de gevangenis aan bod te laten komen.

Alle verdere informatie: VRL, Kol. Begaultlaan, 28, 3010 Wilsede, ter attentie van: 'Doorheen Trailies'.

Zorg voor betere service

JURIDISCHE DIENST — De Juridische dienst in de Bogaardenstraat is al jaren een bekend gegeven. Maar door de overrompeling inzake adviesvragen begon het moeilijk te worden verder fundamenteel onderzoek te doen. Hierbij vond men vooral te weinig tijd om brochures — met informatie van algemene aard — en informatieavonden klaar te stomen.

In die optiek wordt de Juridische Dienst eerstdaags versterkt met een gewetensbezwaarde. Op die manier zou men het hele scala van dienstverlening (informatie over milieut, huisvestingsmoeilijkheden...) zowel individueel als met algemene projecten kunnen uitdiepen. (TBC)

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

ADVERTENTIE

Valkbibliotheek in mei klaar

RECHTEN — In De Valk is men reeds een jaar lang naarstig aan het afbreken en opbouwen. Eén der hoofdbetrachtingen is het creëren van een vernieuwde bibliotheek. De vorige was erg klein. Bovendien moesten de studenten vaak erg veel tijd doorbrengen met wachten op aangevraagde werken. Het grootste deel der boeken moest immers telkens uit de reserve aangevoerd worden. De nieuwe bibliotheek zou dan ook volgens het open-rek-principe werken.

Professor Blanpain, de nieuwe dekaan der rechtsfaculteit, deelde vorige zaterdag op de algemene vergadering van de VRG-oud-studenten mee dat de bibliotheek volgens plan einde mei zou klaar zijn. In de nieuwe bibliotheek zouden ook zes terminals, aangesloten op het centrale LIBIS-systeem, staan, zodat de nieuwe studenten met de wonderen der techniek kunnen kennis maken. Vanaf volgend jaar zal men dan ook weer terecht kunnen in de Valkbib, zodat bezoeken aan de centrale bibliotheek op het Ladeuzeplein niet meer zullen nodig zijn. (TBC)

Medika

- donderdag 25 oktober om 20.00 u.: "Lysomen in biology and medicine", lezing door prof. C. de Duve, Nobelprijswinnaar 1974 geneeskunde, in gebouw Onderwijs en Navorsing van Campus Gasthuisberg.

Mercator

- do. 18 okt. om 21.00 u.: TD plaats: zaal Albatros.

Germania

- do. 11 okt. om 21.00 u.: contactavond 1^e licentie in fakbar, met verkoop van toneelabo's, inschrijvingen danskursus, verkoop van abo's op " 't Germaantje" en lidkaarten Germania. Iedereen is welkom.

- ma. 15 okt. om 20.00 u. Film "Catch 22" op 8ste verdieping L & W.

- tot 16 okt.: inschrijving licenties
- De groepsindeling 1ste en 2de kandidatuur hangt ad valvas.

- Wijziging kollegeroosters: vak nr. 534 wordt gegeven in 2de semester op wo. van 11 tot 13 uur.

Katechetika

- do. 11 okt. om 21.30 u.: Zangavond in de fakbar.
- woe. 17 okt.: laatste inschrijvingsdag in de Hallen.
- do. 18 okt.: om 20.30 u. tweede presidium in de fakbar.
- woe. 24 okt.: doop TD.

Historia

- do. 11 okt.: eerste presidium.
- woe. 17 okt.: samen naar Molissima Fenley.

Psychologie

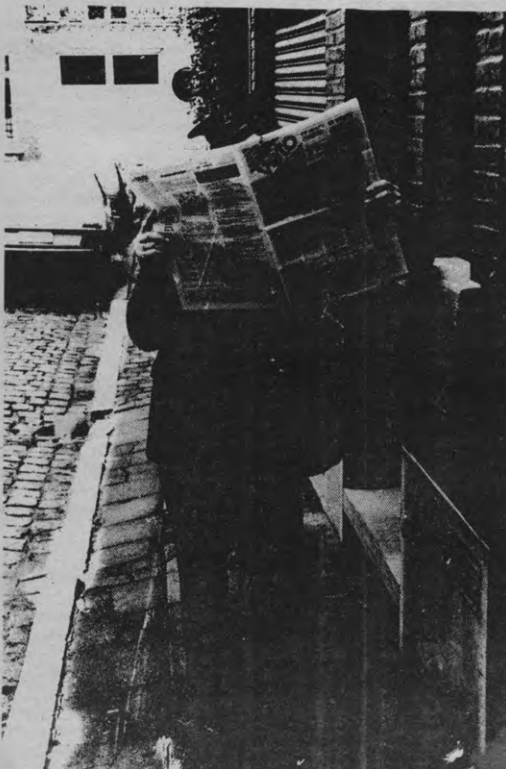
- do. 11 okt. om 20.00 u.: kringvergadering (met planning voor volgende dagen)

Doorheen trailies

Een spreekbuis voor gevangenen

Vanaf 1 oktober start op de VRL (Vrije Radio Leuven) wekelijks op maandag tussen 10 en 11 uur 's morgens het programma "Doorheen trailies". Het richt zich enerzijds tot de gevangenen in de twee Leuvense gevangenis, en wil hen muziek en informatie naar eigen keuze brengen. Zowel muziek als informatie geschiedt op eenvoudige aanvraag door de gevangenen, en de informatie wordt beantwoord met medewerking van specialisten uit de Liga voor Mensenrechten, Oikonde, Radicale Criminologen e.d. Het is een onbetwistbaar feit dat heelwat gevangenen fel vereenzaamd leven in de gevangenis, en jaren aan een stuk bezoek of ander sociaal contact van buiten de gevangenis moeten ontberen. Aan alle gedetineerden geeft dit radioprogramma de mogelijkheid om naar buiten te treden met de verzuchtingen, probleemstellingen enz.... Het initiatief tot dit radioprogramma is

genomen door een aantal studenten uit de criminologische studierichting aan de KUL in samenwerking met individuen uit de vernoemde organisaties. Richt het programma zich enerzijds tot de gevangenen, dan is het de feitelijke bedoeling dat het gaandeweg een spreekbuis wordt voor deze gevangenen naar de buitenwereld toe. Het programma kent zich dus tevens een bewustmakingsrol toe met betrekking tot de leefwereld in een gevangenis. Hoe gaat het er in een gevangenis aan toe? Welke dingen gaan er fout? Welke verkeerde vooroordelen leven er bij de mensen met betrekking tot gevangenis en gedetineerden? Welk leed wordt er onnodig geleden in de twee Leuvense gevangenis en wie is bereid om bijvoorbeeld eenzame gevangenen wat te helpen bij hun problemen? Naast de getuigenissen van de gevangenen zelf, zullen regelmatig ook specialisten over de gevan-

Oplossing vorige week

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	I	K	O	O	N		M		A	T
2	R	A		R	A	M	A	R	A	O
3	M	A	N	A	G	E	M	E	N	T
4	A	S		A	I	D	S		P	E
5		K		L		E		S		A
6	S	R	I		G			K		L
7	T	O		C	A	F	E		E	A
8	A	K	T	I	V	E	R	E	N	D
9	E	E	N	T	E	R	M		D	E
10	S	T		E		H	E	T	E	R

The postman always rings twice. In Amerika althans. Hier, in België, zijn de postbodes overgeleverd aan de willekeur van de lezer die zich aboneert.

Gun je postbode ook eens wat. Abonneer je op Veto. Hij zal je eeuwig dankbaar zijn.

BZN

Ken je ergens een (groep) mens(en) die systematisch achter het net van de sociale, financiële, juridische of andere voorzieningen vist? Wil je in je vrije tijd mensen helpen zonder daar roem of geld bij te oogsten? Wil je gewoon troost, steun of begeleiding schenken aan mensen die niet zoveel slaap hebben als jij? Spring eens binnen op de 's Meiers-

straat 5 want daar is zo'n hulp-behoevende groep, met ogen die dansen op het ritme van de letters, bedrukt door het wolkende van temporele besomeringen. Wees een zonnestraal van lay-out- en zetwerk. Wees het negende gebod van barmhertigheid indachting: wordt Veto-medewerker.

ZOEKERTJES

● **Te huur:** discobar voor uw TD's 2x 400 watt, 1500 fr. per avond. Eventueel met lichtinstallatie. Tel. 22.76.66 na 17 uur.

● **Alle typewerk** snel, verzorgd en foutloos. Tel. 016/44.79.52. N° 18.00 uur.

● **Te huur:** Kamer in gemeenschaps-huis. Keuken, zithoek, telefoon, terras, badkamer. 3000 fr/maand zonder onkosten. Tiensesteenweg 21. Tel. nr. 016/23.85.58.

● **KSJ-Brabant,** Jozef II straat 27 te Leuven zoekt dringend gewetensbe-zwaarde met interesse in jeugdwerk Meer inlichtingen 016/22.31.58. In-diensttreding: zo vlug mogelijk.

● **Voor alle TD's,** fuitven,... Discobar Garbage, Kriekenboslaan 4, Heverlee. Tel. 016/22.71.77 (Wim) en 016/22.76.66 (Ludo). Voordelige prijs. At jaren ervaring.

● **Gevonden:** op Kampus Sociale We-tenschappen: kleurenfoto-negatieven (o.a. begrafenis, kunstwerken, Rome) te bekomen bij Jan Sabbe, Brusselse-steenweg 30 te Leuven.

● **Te koop:** stencilmachine Gestetner 466 Prijs o.t.k., zich wenden: Everaert Mgr. Van Waeyenberglaan 5, bus 7 (tussen 17 en 20 uur).

● **Te koop:** draagbare stereotuner en kassettespeler Sanyo, 5 kanaal equali-zer, afneembare luidsprekers, één jaar oud. Kampus Irena blok E kamer 65, IJzermolenstraat 32, liefst 's avonds.

● **Te koop:** Encyclopaedia Britannica (1972) 24 delen, luxe-uitvoering, nooit gebruikt plus bijhorende kast. 50.000 frank. Z.w. Blijde Inkomstraat 6, bel bij Van Bogaert. Alleen dinsdag en vrijdagnamiddag.

● **Gevraagd:** iemand met voldoende interesse en tekentalent om mee strips te tekenen. Informatie: J. Hendrickx. Tiensesteenweg 5; 3040 Korbek-lo tel.: 016/46.11.98.

● **Te huur:** nog één ruime kamer in gemeenschaps-huis met keuken, salon telefoon, grote tuin, douches. Z.w. Pleinstraat 28, 3030 Heverlee. Tel. 23.52.37 (Prijs: 3500 fr/maand alles inbegrepen).

● **Te koop:** folkgitaar Morales met bijhorende kist (twee en een half jaar oud) voor 6500 fr. Tel.: 016/22.41.74. Vragen naar Peter Kessels. Kamer 114, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven.

● **Lieve jonge poesjes** (je zult er meteen weg van zijn). Gratis. Q. Metsijsplein 13, (nabij Rijkswacht).

● **Gezocht:** huis in omgeving van fakulteit L & W. 't Zou moeten vrij komen voor maart of ten laatste juni '85. Heb je er een te huur, rep je dan alstublieft naar Q. Metsijsplein 13.

● **Te koop:** zeilboot type 420, Merk Polygas. Christzeilen. Zeilklaar plus trailer, met reservewiel. Info: tel. 03/771.06.23 of Ridderstraat 72, Leuven (vraag Bracke Luc, Marc).

● **Is er nog ergens een plaatsje** in een auto om elke week mee op en af te gaan in de richting Maasmechelen-Leuven? Bea Dewulf, Vital Decoster-straat 41, Leuven.

KRUISWOORDRAADSEL

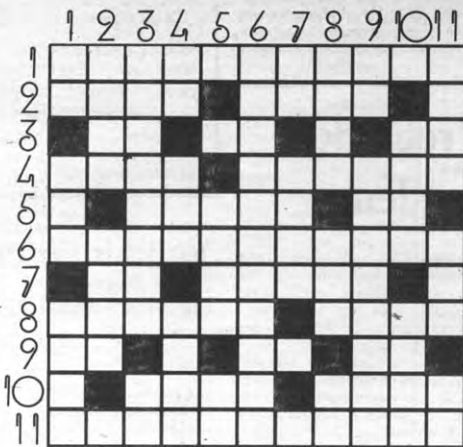
Puzzelminnend Leuven, het eerste kruiswoordraadsel bleek te gemakkelijk. Uit de honderden oplossingen, diepte een onschuldige kinderhand de volgende gelukkige: Linda Rosseel, O.L.V.-straat 60, 3000 Leuven.

Zij kan dus twee vrijkaarten voor een Stuc-productie naar keuze komen afhalen op de Veto-redactie in de 's Meiersstraat 5.

Ook voor onderstaand kruiswoordraadsel blijft de afspraak gelden: één van de juiste oplossingen krijgt twee vrijkaarten.

Deze tweede opgave is wel moeilijker; laat ons zeggen, moeilijkheidsgraad 2. Vervang de balpen van vorige week alvast door een potlood.

BDM

Horizontaal

1. Van een bepaald eiland; 2. Opstaande haren — meisjesnaam; 3. Ten name — jongensnaam — vader; 4. Persagenschap — Plaats bij Jeruzalem; 5. Hoofddekseel — slee; 6. Wilde dieren; 7. Chinese lengtemaat — vruchtbare plaatsen; 8. Meisjesnaam — gebeurtenis; 9. Technische Kring — muziknoot — persoonlijk voornaamwoord; 10. Toets — Tiran; 11. Fakulteit;

Vertikaal

1. Kommunistische partij — drank — hoop scheepstouwen; 2. Rechtskollege van de H. Stoel — effen; 3. Genie — Ten name; 4. Soort lamp — titel — anagram van 'idee'; 5. Wollen grove stof — Selenium; 6. Omlaag; 7. Zijne majesteit — Gewas; 8. Hoofd van een moskee — jongensnaam — direkt; 9. Afdeling tijdens naziregime — ontvangen; 10. Zuivere — letterkeer van 'dier'; 11. Wild — vochtig — tweeklank;

Permanentie 's Meiersstraat 5 Kantooreuren Kringraad

Op 's Meiersstraat 5 kan je terecht voor kopiees, stencil- en offsetwerk, tijdens de uren van de permanente: in de voormiddag (met uitzondering van de maandag) van 9 u. tot 12.30 u., en in de namiddag, dagelijks van 14 u. tot 18 u.

Gedurende het academiejaar '84-'85 kan je tijdens de volgende uren steeds iemand op het Kringraad-kantoor, 's Meiersstraat 5, 1ste verdieping iemand aantreffen:

- ma. 14 u.-16 u.
- di. 14 u.-16 u.
- wo. 15 u.-17 u.
- do. 14 u.-16 u.
- vr. 14 u.-16 u.

Op deze uren is een goede ontvangst op kantoor (tenzij per uitzondering) verzekerd. Ook buiten deze uren kan je altijd eens proberen, maar dan zonder de garantie dat er inderdaad iemand aanwezig is.

Syntesizer-muziek

Op maandag 29 oktober 1984, om 20 u. vangt een reeks van 20 lessen in het leren bespelen van syntesizers aan. De reeks gaat door op de eerste verdieping van het Stuc, en richt zich tot beginners. Het is een organisatie van ELK-muziek en wordt gegeven door Feremans. Men kan inschrijven na de demonstratie op 12 oktober, om 20 u. in het Stuc.

Een abonnement op Veto?

Je kan Veto bezorgd krijgen door de postbode. Daarvoor vragen we een bijdrage in de verzendingskosten (voor studenten: 120 fr; niet-studenten: 250 fr; steun: 500 fr of meer).

Als je student bent aan de KUL, kan je je waarschijnlijk abonneren via je kring, wanneer je een kringlidkaart koopt begin oktober. Mocht dat niet het geval zijn, of wens je daarop niet te wachten, kan je starten op rek. nr. 431-0079541-68 met vermelding 'Veto-abonnement' en eventueel het nummer van je studentenkaart.

AGENDA

Donderdag 11 oktober

- 14.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest** van *Stephan Lejeune* in het Volkshuis, de Becker-Remyplein 19, Kessel-Lo. Org. CSC Blauwput.
- 19.30 u. **MUZIEK Orgelrectaal** door *Chris Dubois* met onder meer werk van de Brabander, Peeters, Steegmans en Swerts. In de concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53 te Leuven. Inkom 150 (CJP, studenten, -21 en +3 pas: 100). Plaatsbespreking 016/23.39.67.
- 20.00 u. **FILM Pastoraal Verstoppertje** van *Shuji Teruama* in 't Stuc. Org. 't Stuc - Kura. Inkom 50/70.
- 20.00 u. **INFOAVOND University Action** in Vlamingenstraat 116. Org. University Action. Inkom vrij.
- 20.00 u. **INFOAVOND Ichtus** in Parkstraat 96. Org. Ichtus. Inkom vrij.
- 21.00 u. **TEATER Mythologies** door HTP in Vlamingenstraat 83. Org. 't Stuc. Inkom 150/200.
- 22.30 u. **FILM Moordintentes** van *Shohel Imamura* in 't Stuc. Org. 't Stuc - Kura. Inkom 50/70.

Vrijdag 12 oktober

- 20.00 u. **FILM Harakiri** van *Masaki Kobayashi*. Org. 't Stuc. Inkom 50/70.
- 20.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest** van *Stephane Lejeune*. Zie donderdag 11/10.
- 20.30 u. **VERNISSAGE Flebus Jean-Claude**, akwarel en olie in galerij Embryo, Naamsestraat 49.
- 22.30 u. **FILM Pastoraal Verstoppertje** van *Shuji Terayama*. Zie donderdag 11/10.

Zaterdag 13 oktober

- 20.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest**. Zie donderdag 11/10.

Zondag 14 oktober

- 15.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest**. Zie donderdag 11/10.

Maandag 15 oktober

- 20.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest**. Zie donderdag 11/10.
- 20.30 u. **VIDEO Videorythmics** van *Walter Verdin*, animatiezaal 't Stuc. Inkom 120/180 fr. Org. 't Stuc - Kura.
- 20.30 u. **FILM The Prostitute** van *Tony Gurnett* in aud. Vesalius 50/70 fr. Org. DAF Leuven.
- 20.30 u. **FILM Poltergeist** van *S. Spielberg*, in Aud. K. Org. Landbouw, VTK, Wina. Inkom 60/70 fr.

Dinsdag 16 oktober

- 20.00 u. **TEATER Zes personages op zoek naar een auteur** in Luigi Pirandello door ARCA-NET. In de Stadsschouwburg (Bondgenotenlaan) inkom 180, 105, 185, 235, 260 fr.
- 20.30 u. **VIDEO Videorythmics** van *Walter Verdin*. Zie maandag 15/10.
- 19.30 u. **LEZING** met *W. Martens*, eerste minister in de Grote Aula. Organisatie CDS.
- 20.30 u. **FILM The Prostitute**. Zie maandag 15/10.
- 20.00 u. **STARTAVOND Pax Christie** regio Leuven op de 8ste verdieping van L & W, met Video over grondslagen, voorstelling, gedachtenwisseling over doelstellingen.

Woensdag 17 oktober

- 19.30 u. **INFORMATIE-AVOND** over Esperanto, in het nieuw conservatorium (Koning Albertlaan 52) te Leuven. Toegang gratis.
- 20.00 u. **DANS Hamispheres** van *Molissa Fenley en groep* (Engeland) in Stadsschouwburg. Inkom 180/250, 120/180, 80/120. Org. 't Stuc.
- 20.30 u. **FILM The Prostitute**. Zie maandag 15 oktober.
- 21.30 u. **MUZIEK Luc Van Acker & Band** in Alma II. Inkom 240 (vvk) - 280 fr. Vvk.: Appel, Den Allee, Compact, Music Land, J.J. Records. Organisatie: A' Chestnut Three.

Donderdag 18 oktober

- 20.00 u. **MUZIEK Pianorectaal** door *Jan Vermeulen* (o.m. werk van Beethoven, Brahms, Gershwin, Westerlande) in de concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53, 3000 Leuven. Plaatsbespreking 016/23.39.67. Inkom 150 fr (CJP, studenten, -21 en +3-pas: 100 fr). Org. Konsertvereniging van het Lemmensinstituut.
- 20.00 u. en 22.00 u. **FILM Het Zwarte Orkest**. Ekstreem rechts in België van Stephan Lejeune in Aud. Vesalius. Org. Radikale Kriminologen.
- 20.00 u. **LITERATUUR** Start van de *Universitaire werkgroep Literatuur*. Leesmotieven, beschrijving. In 't Stuc, eerste verdieping.

TENTOONSTELLINGEN

- GALERIJ EMBRYO**, Naamsestraat 49, Oktober, *Flebus Jean-Claude*, akwarel en olie. Open van dinsdag tot zaterdag van 11 tot 18 uur.
- GALERIJ PERSPEKTIEF**, St.-Antoniusberg 3, Oktober. *Jean De Bolle*, open van dinsdag tot zaterdag van 11 tot 19 uur. Zondag van 10 tot 13 uur.
- TAPAKAFFEE FOTOGALERIJ 'T GEFLATTEERD PORTEER**, Ravenstraat 21-23, van 5 tot 26 oktober, *Dosfelkring Foto's Leuven 1900-1944*. Open om 11 uur, zaterdag en zondag om 20.00 uur.

ZOEKERTJE: gratis.

De redactie behoudt zich recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5

